

ROZVOJ ŠKOL

Jak navýšit kapacitu místních škol? Které investice lze ve školách realizovat? A kolik to bude stát? Na to odpovídá nová koncepce.

str. 2

ROZHOVOR

Iniciativa F-evoluce si za cíl vytyčila ozdravení českého fotbalu. Na předsedu okresu za ni kandiduje Tomáš Ježek z Mnichova Hradiště.

str. 8

PARKOVÁNÍ

Zastupitelé se v rubrice DNES SE PTÁ... vyjadřují tentokrát k tomu, jak a kde by ve městě měla vznikat parkovací místa.

str. 9

KAMELOT

BŘEZEN 2021

ZPRAVODAJ MĚSTA
MNICHOVO HRADIŠTĚ

Sdílená kola nextbike: prvních 15 minut se svezete zdarma

V pondělí 15. března bude v Mnichově Hradišti spuštěn pilotní ročník projektu sdílených kol, která do města dodá společnost nextbike. Na desítku stanic po celém městě se objeví 25 nových sdílených kol, a občané i návštěvníci města tak budou moci pohyb pěšky, vlastním dopravním prostředkem nebo hromadnou dopravou doplnit o nový rychlý, výhodný a k přírodě i veřejnému prostoru šetrný způsob dopravy.

Stanice pro sdílená kola budou umístěna na frekventovaných místech – u zastávek veřejné dopravy, na větších sídlištích nebo u škol a sportovních zařízení – a budou viditelně označena. Město se zapojí do systému, který již funguje v Mladé Boleslavi nebo Kosmonosích. Ve výsledku tak bude možné na kolech dokonce přejíždět mezi těmito třemi městy, v nichž platí totožná cenová politika – prvních 15 minut zdarma, za každých dalších 30 minut 16 Kč.

Registrace do systému sdílených kol je možná pomocí aplikace nextbike v chytrém mobilním telefonu, nebo na stránkách www.nextbikeczech.com. K ověření a nabití počátečního kreditu 50 Kč je nutné použít platební kartu.

A jak to celé funguje? Po stažení aplikace do telefonu a registraci

si zájemce vybere konkrétní kolo a naskenuje prostřednictvím aplikace jeho QR kód. Rovněž bude možné zavolat na zákaznickou linku a provést odemčení kola tímto způsobem. Následně už nic nebude bránit zahájení projíždky. Ukončení výpůjčky na jakékoliv oficiální stanici kol proběhne jednoduše zamknutím zámku na zadním kole.

Náklady na pilotní osmiměsíční ročník činí 300 tisíc Kč, projekt však ze 70 procent podpořil Nadační fond ŠKODA AUTO.

Využívání kol i stanic budou zástupci města s provozovatelem průběžně vyhodnocovat a rozmístění jednotlivých stání případně upravovat. Po skončení pilotního ročníku proběhne závěrečné vyhodnocení a padne rozhodnutí, zda v projektu pokračovat i v dalších letech. V případě, že bude projekt úspěšný, osloví vedení města další společnosti, které ve městě podnikají nebo jsou velkými zaměstnavateli, a přizve je ke spolupráci.

Více informací o projektu včetně mapy stanic naleznete na stránce www.mnhradiste.cz/sdilená-kola na webu www.nextbikeczech.com nebo v mobilní aplikaci nextbike.

Ondřej Šindelář,
projektový pracovník MÚ

V LEDOVÉM SEVŘENÍ

Po loňské extrémně teplé zimě jsme se letos dočkali jak poctivé sněhové nadílky, tak řádky takzvaných arktických dnů, tedy dnů, během nichž rtuť teploměru nevystoupala nad bod mrazu. Jen v únoru zaznamenala mnichovohradištská meteorologická stanice osm arktických dnů, v lednu to bylo dalších pět. Na své si tak na rozdíl od milovníků sjezdového lyžování přišli alespoň běžkaři, kteří mohli vyrazit na vytyčené trati v okolí města. Počasí přálo také fotografům, jímž zima přichystala několik velmi fotogenických dní. Jak půvabná může zima, být ilustruje snímek Pavla Bučka pořízený koncem ledna v zámecké zahradě.

LÉK NA COVID-19? POKORA

Vážení Hradišťáci,

nejkratší z měsíců utekl jako voda v Jizeře a jsme zase na prahu jara, které slibuje víc slunečních paprsků, první kvítky a hlavně snad konečně i lepší náladu. V únoru jsme se potýkali s přívaly sněhu, na které jsme nebyli v uplynulých letech zvyklí, nebo s urputným mrazem proudícím ze severovýchodu. Pro spoustu lidí to v době všeobecných omezení sportovních aktivit znamenalo příjemné zpestření, když mohli za domem naskočit do perfektně připravené běžecké trasy. Za to je potřeba ještě jednou poděkovat skupince nadšenců kolem pana Hojera, kteří se o tyto trasy postarali. Takže, díky! Tolik radosti z bílé peřiny už neměli silničáři a firma zajišťující zimní údržbu. Ale i ti se nakonec s nadílkou vyrovnali obstojně.

S nastupujícím lepším počasím přijdou ve městě ke slovu i bagry, jako tomu v posledních letech bývá... V rámci pokračující rekonstrukce náměstí nás čeká dokončení první etapy na křižování ulic Víta Nejedlého a Poříčské, kde je třeba počítat po nezbytně dlouhou dobu s dopravním omezením. Současně se rozjedou práce i na etapě druhé mezi radnicí a školou. Bližší informace naleznete samozřejmě uvnitř tohoto čísla Kamelotu. Nový kabátek čeká letos rovněž vnitroblok sídliště v Jaselské.

Je tomu už rok, co do naší republiky proniklo zákeřné onemocnění covid-19. Po počáteční sounáležitosti, kdy se šly roušky a lidé si navzájem pomáhali a byli k sobě ohleduplní, jsme se dostali do fáze, kdy na jedné straně města bojují sestry a ostatní personál domova důchodců o životy svých klientů a na druhé straně se hospodští hrdinové bijí v prsa na sociálních sítích, jak s omezeními, která mají sloužit k zamezení šíření viru, vyje... Pardon, vyběhli, pomoci takzvaného petičního místa. U pivka a cigárky pak svorně nadávají na ty papaláše, kteří se stejně jako oni vyhýbají nastavenému systému, a volají po jejich exemplárním potrestání. Není to tak trochu směšné? Spíše mi je z toho smutno. Ano, omezení živnostníků jsou dlouhá, ekonomicky vyčerpávající, kolikrát odporující zdravému rozumu a v kombinaci s informačními a dalšími zmatky vlády to může být pro některé smrtelný koktejl. Nutno ale dodat, že velkou míru spoluzodpovědnosti za aktuální situaci nesou jedinci, kteří nejsou ochotni dodržovat základní pravidlo omezení sociálních kontaktů a cestování. Ti, kteří vidí jen svůj osobní zájem a nejsou schopni ani trochy empatie vůči celé společnosti, vlastně tento stav prodlužují. Možná právě vlastnost jako empatie nám Čechům chybí, abychom se dostali na úroveň Německa, Rakouska nebo Švýcarska. Schopnost nadřadit zájem společnosti nad svůj osobní. Ale konec moralizování...

Přátelé, kamarádi, věřím, že s řádnou dávkou pokory se nám podaří během několika týdnů začít se postupně dostávat do normálu, do běžného života ve škole, na sportovištích i v hospodách. Přinejmenším nám to všem přeji.

Jan Mareš, místostarosta města

INZERCE

ITBUSINESS

budujeme lepší svět
připoj se k nám

MH FreeWiFi
bezplatné bezdrátové připojení k internetu v okolí náměstí, škol, lékařů, sportovišť

Kamery Český ráj
sledujeme přírodu online 24/7 přes webovky capi.itbusiness.cz

10Gbit NETWORK
rychlé datové připojení do každé domácnosti, firmy, úřadu, obce, vč. MÚ Mnichovo Hradiště

internet televize volání kamery servis IT hosting pevná web IT dům síť vývoj

INZERCE

Comfeel®
internet / televize / telefon

PROPOJÍME VÁS S CELÝM SVĚTEM

313 100 500

info@comfeel.cz
www.comfeel.cz

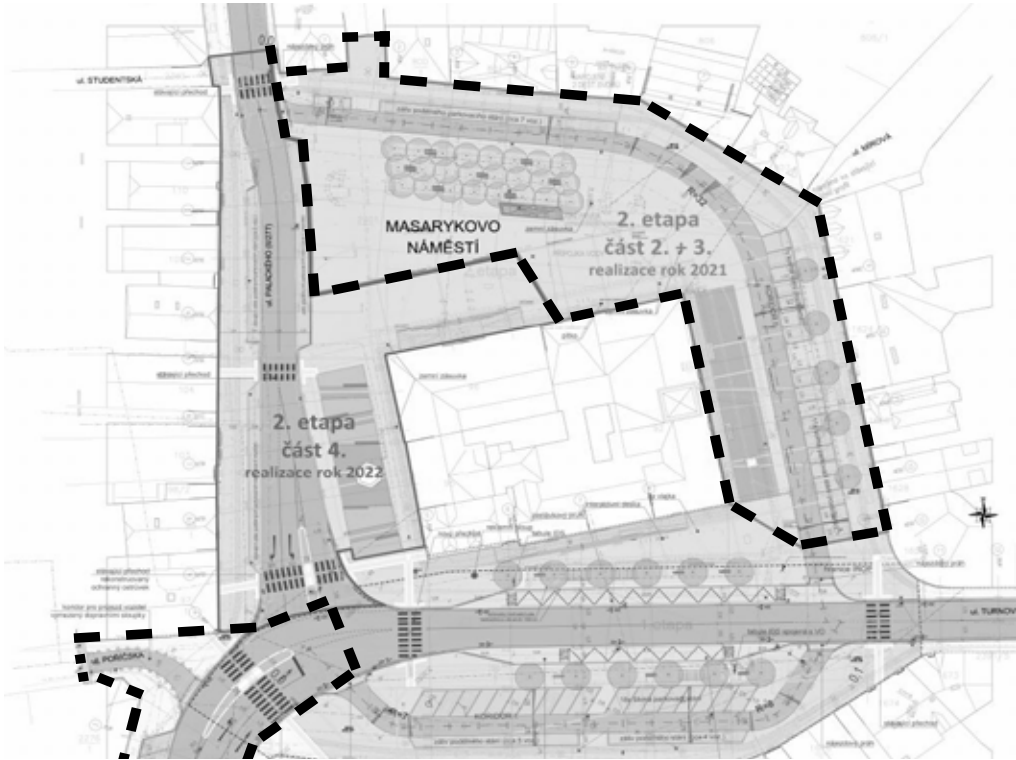
Rozbíhá se druhá etapa revitalizace náměstí

Do zahájení druhé etapy revitalizace Masarykova náměstí zbývají už jen dny či týdny. Pokud se březen obejde bez sněhové nadílky, nebude zahájení stavby už nic stát v cestě a práce budou ještě v březnu zahájeny, informuje odbor investic a komunálního hospodářství městského úřadu. Letošní etapa promění severní a východní část náměstí.

Největší změnou bude jednoznačně úprava centrální plochy náměstí. V místech mezi radničním blokem a poštou, kde byly ještě v minulém roce v provozu autobusové zastávky, vznikne velká dlážděná plocha, jejíž dominantou bude sad okrasných jablek a v budoucnu také vodní prvek. Po vyčlenění autobusové dopravy před hlavní vchod radnice se dočká další výrazné úpravy dopravní režim na náměstí – řidiči jedoucí od Turnovské ulice budou moci nově už nastálo odbočit hned na jihovýchodním rohu náměstí u lékárny doprava a zaparkovat před některou z provozoven kolem náměstí. Z jednosměrné komunikace bude možné se opět napojit na hlavní silnici v Palackého ulici u květinářství.

Dodavatelem stavby je opět společnost H-Intes, která realizovala i první etapu v jižní části náměstí. O technický dozor se tentokrát postará společnost Realstav MB, bezpečnost a ochranu zdraví bude koordinovat společnost MB Invest.

Začátkem února proběhla mezi zástupci odboru investic, dodavate-

Plán s vyznačením ploch, kde budou letos probíhat práce. Vedle severní a východní části náměstí dojde i na část ulice V. Nejedlého. Uzavírka v úseku se předpokládá od 1. dubna do 30. května, kdy bude probíhat sanace sklepů pod vozovkou, rekonstrukce vodovodu a povrchů. Po skončení prací bude možný výjezd z Poříčské ulice do ulice V. Nejedlého.

lem stavby a dalšími zainteresovanými subjekty jedna z posledních přípravných schůzek, na které byly řešeny ještě drobné úpravy v projektové dokumentaci veřejného osvětlení nebo jímání dešťové vody v severovýchodní části náměstí do akumulací nádrže pod úrovní náměstí, z níž by měla být voda ná-

sledně využívána pro zalévání.

Průběžně probíhají ještě jednání s orgány památkové péče ve věci restaurování a stěhování pomníku Václava Budovce z Budova ze zámecké zahrady na náměstí, k němuž dojde v letošním roce. S odborem dopravy krajského úřadu a krajskou správou silnic byla v únoru také ješ-

tě finalizována forma sanace podzemních prostor pod silnicí II/610 v ulici Víta Nejedlého, kterou nebylo možné dokončit vloni vzhledem ke skutečnosti, že komunikace nad nezajištěnými sklepy v místě byla ve vlastnictví kraje a nikoliv města.

Martin Weiss

Město má plán jak rozvíjet sport v příští dekádě, počítá se stavbou haly, rekonstrukcí BIOSu i cyklostezkami

Na svém posledním zasedání v roce 2020 schválilo zastupitelstvo města Mnichovo Hradiště Plán rozvoje sportu v Mnichově Hradišti do roku 2030. Jedná se o strategický dokument, který analyzuje stávající stav organizovaného i neorganizovaného sportu v Mnichově Hradišti, účast veřejnosti na sportovních aktivitách, existenci a stav sportovní infrastruktury i financování sportu. Na základě těchto podkladů vznikl návrh rozvoje, který kromě vize navrhuje i devět konkrétních priorit, kam směřovat úsilí vedení a pracovníků města.

Podle plánu by tak město v roce 2030 mělo mít novou víceúčelovou halu ve školním areálu ve Studentské ulici, zrekonstruovanou halu BIOS a nový celobetonový skatepark. Po etapách by se měl začít měnit prostor u protipovodňové zdi u Jizery v novou sportovně-rekreační zónu a postupně by měly vzniknout i úseky cyklostezky Greenway Jizera v blízkosti města. Město by mělo dále pracovat na stabilizaci každoročních dotací pro sportovní organizace a podporovat vznik nových sportovních akcí i celoročních sportovních programů pro veřejnost.

LEDOVÁ PLOCHA
RELAXACE
HŘIŠTĚ VESELÁ
WORKOUT

CYKLOSTEZKY
IN-LINE DRÁHA
SPORTOVNÍ HALA
PLAVECKÝ BAZÉN
VOLNĚ PŘÍSTUPNÁ HŘIŠTĚ
STOLY NA STOLNÍ TENIS
ZÁZEMÍ PRO VODÁKY
SKATEPARK

LOUKA PRO JÓGU

Word cloud výše zachycuje ta sportovní zařízení, která Hradišťáci všeho věku zapojení do průzkumu ve městě nejvíce postrádají. Čím větší písmo, tím větší shoda na konkrétním chybějícím sportovišti.

Mezi priority patří také podpora rozvoje stávajících sportovišť v majetku spolků. Jednou z možností, jak přivést do města nové sportovní zařízení (plavecký bazén, regenerační služby), je spolupráce se soukromým sektorem.

Díky nově vzniklému dokumentu město nyní splňuje zákonné povinnosti a má nezbytný podklad pro žádosti o dotace na výstavbu a rozvoj sportovní infrastruktury. S celým dokumentem, který zpracoval Mgr. Jakub Popelka, Ph.D. s výrazným

zapojením veřejnosti i sportovních aktérů ve městě, se můžete seznámit na webu města (Život ve městě – Sport a zájmová činnost – Plán rozvoje sportu).

Martin Weiss

Geopark Český ráj se rozšířil i na Mnichovohradištsko

Rada globálních geoparků UNESCO v únoru posvětila rozšíření Geoparku Český ráj, jehož rozloha se tak zvýšila o zhruba desetinu na celkových 833 km². Nově jsou součástí geologicky cenného území také lokality u Mnichova Hradiště, Železného Brodu a Nové Paky. Geopark se tak v okolí našeho města rozšířil i za dosavadní hranici, kterou představovala dálnice D10.

Geopark Český ráj zahrnuje širokou škálu geologických fenomé-

nů: paleontologické, mineralogické a archeologické lokality i historické památky. Rozkládá se na ploše tří krajů mezi Mnichovým Hradištěm, Železným Brodem, Jilemnicí, Novou Pakou a Jičínem. Geologicky cenný je zejména pískovcovým Příhrazským, Hruboskalským a Betlémským skalním městem nebo Prachovskými, Klokočskými či Suchými skalami. V Českém ráji se nacházejí také ojedinělé jeskynní útvary či naleziště drahých kamenů.

Na nově přidaném území u Mnichova Hradiště jsou podle ředitelky geoparku Blanky Nedvědkové cenné zejména takzvané skalní sruby, paleokoryto řeky Jizery a vrch Káčov, skalní útvar vulkanického původu ležící severně od města.

Zařazení části Mnichovohradištska do území geoparku se projeví zejména v rozvoji vzdělávacích, badatelských a edukačních aktivit v daném místě a také v podpoře turismu. Nejedná se ovšem o rozšíření

samotné CHKO Český ráj – rozšíření geoparku nebude znamenat zavádění omezení, jaká známe právě z chráněných krajinných oblastí.

Pro své mimořádně cenné přírodní, geologické a krajinné hodnoty byl Geopark Český ráj v roce 2005 zařazen do Evropské sítě geoparků a o deset let později se jako jediný v ČR stal členem Globální sítě geoparků UNESCO.

Martin Weiss

Žáků bude víc a víc, školy proto čekají velké změny

Za posledních deset let se počet dětí na mnichovohradištských základních školách zvýšil o 29 procent. Přestože v příštích letech by měl být růst počtu školáků výrazně pozvolnější, nic to nemění na tom, že základní školy ve městě jsou na hraně svých kapacit a nutně potřebují rozšířit. Proto v loňském roce vznikl detailní koncept možného rozvoje prostorové kapacity základních škol v Mnichově Hradišti, který v prosinci zastupitelé projednali. Ten shrnuje všechny možnosti, jak by mohly školy zvyšovat své kapacity, a je tak východiskem pro stanovení prioritních projektů.

Klíčovým podkladem pro vznik tohoto dokumentu byla demografická studie realizovaná v roce 2019. Ta naznačila několik možných variant růstu počtu školou povinných dětí, a to zejména vzhledem k 5. a možné 6. etapě výstavby rodinných domů v lokalitě za zámkem, obýtným zónám Okružní a U Kravína ve Veselé a připravované výstavbě v jihozápadní části města. Studie naznačila, že v horizontu 10 až 15 let vzroste počet žáků na školách o dalších 21 procent, tedy zhruba o 1,5 procenta ročně, což znamená nutnost střednědobého až dlouhodobého řešení.

Do kapacitních obtíží se dostává už nyní zejména Základní škola Sokolovská, která nemá v tuto chvíli žádnou rezervní kmenovou či nekmenovou třídu, chybí jí prostor pro nultou třídu a postrádá i prostor pro rozšíření šaten. Vedle toho již také pomalu dosluhuje stavba jejího pavilonu Chanos naproti sportovní hale.

Pro ZŠ Sokolovská koncepce počítá s následujícími možnými projekty: vybudování nového pavilonu na místě stávajícího, nástavba na krčku, nástavba nové budovy, vytvoření vnějšího auditoria, vybudování parkoviště a úprava předpolí mezi pavilonem a školou a v neposlední řadě novostavba městské knihovny navazující na okolní školní budovy, která by mohla vzniknout naproti komunitnímu centru na prostranství, jež bude uprázdněné po demolici staré školní jídelny. Celkem jde o možné investice za zhruba 240 milionů korun.

Budova Základní školy Studentská byla sice od začátku koncipována o poznání velkoryseji než škola v Sokolovské ulici, přesto i zde je už kapacita vyčerpána. Architekt města Jan Světlík, jenž je autorem koncepce, konstatuje, že nedostatků

prostor sice škola statečně čelí, ale že nouzových řešení už je zkrátka příliš. Kvůli nedostatku tříd byly na učebny přestavěny některé chodby, části šaten či kabinety, přesto dnes škola nemá prostory pro nultou třídu, její šatny jsou nedostatečné, školní dílny zdaleka nemají dost prostoru a škola se potýká i s nedostatkem tělocvičen a nedořešenou otázkou bezbariérového přístupu.

Škola na Vrchlického návrší by se mohla postupně dočkat nového křídla s devíti učebnami, nové školní jídelny se servisními prostory pod ní, sportovní haly určené nejen škole a gymnáziu, ale také veřejnosti, krčků spojujících jednotlivé objekty v areálu školy a také parkových úprav. Definitivně by kapacitní otázku ZŠ Studentská vyřešilo přestěhování gymnázia do vlastní budovy, k jejíž realizaci by však mělo být přistoupeno (za předpokladu, že by se kraj k takovému kroku rozhodl) až v dlouhodobém horizontu kolem roku 2035. Uvolnění tříd využívajících nyní gymnáziem by umožnilo přemístění školáků z budovy na náměstí na Vrchlického návrší a pomohlo by řešit kapacitní problémy ZŠ Sokolovská, která by se do budovy na náměstí rozšířila. V případě 2. ZŠ by šlo při realizaci všeho naznačeného o celkový objem investic ve výši 430 milionů korun.

Poté, co zastupitelé vzali koncepci v prosinci na vědomí, je nyní bude čekat stanovování prioritních projektů. Architekt města zatím během prvního kvartálu tohoto roku připraví podmínky pro dvě architektonické soutěže – na dostavbu tříd a přístavbu tělocvičny ve Studentské a na nástavbu krčku a dostavbu dalšího podlaží na nové budově školy v Sokolovské ulici. Následně osloví vytípané architektonické kanceláře a požádá je o návrhy. Zadán bude rovněž hydrogeologický a radonový průzkum míst ve Studentské ulici, kde by výhledově mohla stát nová sportovní hala, a mezi Sokolovskou a Mírovou ulicí, kde má vzniknout nový pavilon ZŠ Sokolovská. Další kroky budou následovat.

Město zpracováním koncepce představilo ucelený materiál, z něž lze vycházet při rozhodování o prioritách. Jeho devizou je fakt, že reflektuje praktické postřehy a požadavky ředitelů všech mnichovohradištských škol, dává je do souvislosti s požadavky architekta a především myslí dopředu – až do roku 2035.

Martin Weiss

V čele obvodního oddělení policie stojí Jan Reitr

V pondělí 1. února se ujal funkce vedoucího Obvodního oddělení policie Mnichovo Hradiště npor. Jan Reitr, DiS. který vystřídal dosavadního dlouholetého vedoucího oddělení Zdeňka Čermáka, jenž ve funkci působil od 1. června 2008, a Martina Mencla, jenž byl vedením pověřen vloni na podzim.

Před novým velitelem nyní leží řada úkolů včetně doplnění stavu jednotky. Ma čítá 18 policistů, přičemž šest mužů jí aktuálně chybí. Obvod svou působností pokrývá rozsáhlé území od Bělé pod Bezdězem po Dolní Bousov a od Sezemic po Bakov nad Jizerou.

Jak upozorňuje policejní mluvčí Lucie Nováková, která o nástupu

nového velitele informovala: „Mladoboleslavská policie hledá nové kolegy, kteří by se chtěli podílet na zlepšování bezpečnostní situace a veřejného pořádku, dohlížet na bezpečnost na silnicích a bojovat proti kriminalitě. Rádi v našich řadách přivítáme všechny mladé a perspektivní jedince se zájmem o atraktivní a mnohdy adrenalinové zaměstnání, které nabízí ve všech ohledech dokonalé zázemí a možnost kariérového růstu. Všichni noví policisté budou řádně proškoleni pro výkon svého budoucího povolání.“

Možná právě vy pomůžete jednotku doplnit, stačí kontaktovat Policii ČR.

Martin Weiss

Zeleň na sídlišti Jaselská bude v budoucnu druhově pestřejší a také zdravější

Sídliště Jaselská je už od loňského června dějištěm komplexní revitalizace, která pokračuje také v tomto roce. Součástí letošní etapy je mimo jiné průběžná revitalizace zeleně, která je předmětem řady kritických komentářů a otázek ze strany obyvatel. Jaké jsou důvody kácení? Jak bude probíhat náhradní výsadba? A kde všude budou vysázeny nové stromy a keře?

Hlavní část kácení, o níž Kamelot již informoval, proběhla na přelomu ledna a února. Důvody byly různé. V některých případech šlo o nevyhovující zdravotní stav stromů, někde o probírku, jejímž cílem bylo vytvořit lepší podmínky pro stromy, které byly na místě ponechány, v dalších případech bylo stromy nutné odstranit kvůli kolizi s připravovanými úpravami. A odstranění částí stromů požadovaly i konkrétní bytové domy kvůli přílišnému stínění, ucpávání okapových svodů nebo kvůli špinění a poškozování fasády způsobenému nedostatečným odstupem stromu od budovy.

Připomínkami a žádostmi ob-

čanů, kteří odstraňování stávající zeleně rozporovali, se městský úřad zabýval.

„V některých případech jsme na základě apelu projekt zeleně upravili. Některé stromy, původně zamýšlené ke kácení, jsme ponechali, část dokonce trvale,“ konstatuje Martina Kulíková z odboru investic a komunálního hospodářství.

Co se týče kácení stromů, sídliště čeká ještě jeden větší zásah začátkem roku 2022, a to na dvou místech. Ke kácení dojde v rámci

příprav rozšíření parkoviště a rekonstrukce ulice Čsl. armády a také na místě připravovaného parkoviště, jež vznikne v Jaselské ulici.

Kritika odstraňování vzrostlých stromů je pochopitelná a pro část obyvatel znamená nepříjemnou změnu v okolí jejich domovů. Město však kácení obratem kompenzuje novou výsadbou a slibuje rovněž dostatečnou následnou péči. Vzhledem k tomu, že nová zeleň je částečně financována s pomocí dotace, město se k pravidelné péči dokonce

smluvně zavazuje.

Dosud bylo vysázeno 17 stromů, konkrétně sakur a javorů, v ulici V Cestkách, sedm kaštanů lemujících mlatovou cestu kolem mateřské školy, dvanáct jeřábů podél Jaselské ulice a za Coopem už koření tři mladé lípy a řada keřů. Další sázení bude následovat v průběhu roku, a to dle agrotechnických lhůt a postupu stavebních prací. V letech 2021 a 2022 to bude více než 50 dalších stromů velmi pestrého druhového složení – javor, buk, dub, katalpa, moruše, okrasná třešeň a jabloň, střemcha, štedřeneček, vrba atd. Pestré bude i zastoupení křovin, počítá se např. s tavolníky, kalinami, vajgely a spoustou dalších méně častých i tradičních druhů. Před jednotlivými bytovými domy budou založeny záhony trvalek, cibulovin a okrasných trav. Až bude přistoupeno k rekonstrukci ulice Čsl. armády a zdejšího parkoviště, bude v místě vysázeno nad rámec již zmíněného dalších zhruba 30 stromů.

Martin Weiss

Každý Hradišťák vyprodukoval vloni skoro půl tuny odpadu, pozitivní efekt má podpora třídění

Přesně 463,6 kilogramu odpadu, tolik vyprodukoval v roce 2020 v průměru každý Hradišťák. A to pomíjíme hmotnost vyřazených elektrospotřebičů a baterií, které podléhají povinnému zpětnému odběru. Jak se v loňském roce vyvíjel objem odpadu vyprodukovaného obyvateli města? Projevilo se pozitivně zavedení svozu tříděného odpadu přímo od domů? A jak se loňská čísla projeví v poplatku za odpady? Pojďme se na tuto problematiku podívat řečí čísel.

Občané Mnichova Hradiště a jeho místních částí vyprodukovali za rok 2020 více než 4100 tun odpadu, což znamená zhruba 400tunový meziroční nárůst. Jde však paradoxně o spíše pozitivní údaj. Za nárůst je totiž zodpovědný rostoucí objem vytříděného odpadu, který je ještě materiálově využitelný. Celých 200 tun z tohoto množství činí nárůst hmotnosti bioodpadu, který je hmotnostně nejvýznamnější složkou tříděného odpadu. V řádech desítek tun se projevilo i zlepšení třídění u dalších komodit jako plast a papír. Je evidentní, že inovovaný systém sběru a svozu materiálově využitelného odpadu, který jsme zavedli

v polovině roku, už nese své ovoce. Pozitivní vliv to má i na celkovou produkci směsného komunálního odpadu, kde jsme zaznamenali zvýšení jen v jednotkách tun, což lze rovněž považovat za úspěšný výsledek. Tím spíše, že na základě okolností, které byly pro rok 2020 tak typické – podstatně více času, který jsme trávili doma a také prací z domova – se očekával růst množství vyprodukovaného odpadu o deset až patnáct procent. K tomu našetři nedošlo.

Tyto pozitivní výsledky však bohužel neznamenají, že celkové náklady vynaložené na odpadové hospodářství se budou snižovat. Zatím jsme pouze zabránili podstatnému nárůstu množství odpadu končícího na skládce (v roce 2020 to bylo 338 kg na osobu, 3000 tun celkem). Množství je tak vysoké, že sleva, kterou garantuje nový zákon o odpadech (300 Kč na 200 kg na osobu), pokryje jen tři pětiny celkového objemu. Nový odpadový zákon tak pro město znamená více než půlmilionové zdražení. S tím, jak bude docházet ke zdražování skládkového, nelze čekat nic jiného než zvyšování nákladů vynaložených

POPLATEK ZA UKLÁDÁNÍ ODPADŮ NA SKLÁDKY											
Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t)											
	Poplatkové období v roce										
Dílčí základ poplatku za ukládání využitelných odpadů ¹⁾	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále	
zbytkových odpadů	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850	
nebezpečných odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800	
vybraných technologických odpadů	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	

na odpadové hospodářství a s tím spojené zvyšování místního poplatku za odpady. Ten by dle nepsané dohody měl vždy pokrýt zhruba 50 procent těchto nákladů. Zatímco nyní skládkovně na hlavu vzrostlo ze 172 korun na 230 korun, v roce 2030 by to při stejném objemu bylo už 516 Kč. Poplatek za skládkovně činí však jen zlomek z celkové ceny za svoz a likvidaci odpadu.

V letošním roce očekáváme, že se pozitivně projeví zavedení čtrnáctidenního svozu SKO, a to jak v otázce hmotnosti odpadu, tak

v logistických nákladech. Vývoj a predikce nákladů odpadového hospodářství města spolu s výběrem poplatků je evidentní v grafu.

Věřím, že tento článek trochu pomůže k vysvětlení, co se děje s odpadem, že třídít je žádoucí a ještě více žádoucí je omezení produkce odpadu, protože peníze za jeho likvidaci dokážeme využít smysluplněji – třeba v oblasti školství nebo v sociální sféře.

Jan Mareš, místostarosta města

Spolky podpoří dotace

Do konce roku mohly žádat spolky a fyzické osoby prostřednictvím dotačního programu města o podporu celoroční činnosti v oblasti sportu, kultury nebo zájmové činnosti či o podporu jednorázové akce konané na katastru města nebo pořádané místní organizací. Celkem se sešlo 23 žádostí, které posoudila dotační komise. Ta zároveň navrhla konkrétní výši podpory pro jednotlivé spolky radě a potažmo i zastupitelstvu.

Celkově bylo v rozpočtu na tento účel vyčleněno 2,4 milionu korun. V pravomoci rady je schvalování darů do pěti tisíc Kč a dotací v případech, kdy žadatel nepožadoval více než 50 tisíc Kč. Žádosti nad tuto hranici jsou pak v kompetenci zastupitelstva. Oba orgány města rozhodly

shodně a schválily návrh částek, jež doporučila dotační komise.

Největší porce financí získaly, stejně jako v uplynulých letech, tři největší sportovní organizace ve městě – MSK (590 tisíc), TJ Sokol (500 tisíc) a tenisový klub (390 tisíc). Nově jsou z dotačního programu financovány i sbory dobrovolných hasičů v Mnichově Hradišti, Dnebohu, Sychrově a ve Veselé. Nezapomnělo se ani na genealogy, svaz postižených civilizačními chorobami nebo na Dřevěného muže.

Tabulku se schválenou podporou všech organizací a osob najdete na webu města v sekci Dotační program.

Jan Mareš, místostarosta města

Přes řeku po nové lávce možná už napřesrok

Stavební povolení i kompletní projektovou dokumentaci na stavbu lávky přes Jizeru u Kofoly už má město k dispozici a na Státním fondu dopravní infrastruktury je podaná žádost o dotaci na tuto stavbu. Letos ještě proběhne výběr dodavatele a zahájení stavby se bude odvíjet od přidělení dotace. Počítá se buď se sezónou 2022, nebo 2023.

Martin Weiss

Máchova ulice se letos dočká nového dlažďení

V Máchově ulici v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Nad Parkem budou vybourány a zpětně osazeny kamenné obrubníky a stará betonová dlažba bude nahrazena novou dlažbou z drobných žulových kostek.

Předpokládaná realizace této investice by měla být hotová do konce června letošního roku.

Pavel Král, odbor investic a komunálního hospodářství MÚ

Název druhu odpadu	roční produkce odpadu [t]											
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	[kg/obyv.]	2020	[kg/obyv.]	
Směsný komunální odpad	1 455,47	1 708,33	1 764,10	1 809,52	1 786,24	1 863,22	1 940,388	1 780,947	204,03	1 793,71	202,77	338,252 skládka
Objemný odpad	610,241	546,275	514,737	574,302	630,097	712,737	880,876	678,028	77,68	780,10	88,187	
Uliční smetky	166,34	140,94	111,78	76,46	83,62	93,12	72,52	107,5	12,32	137,57	15,552	
Směsné stavební a demoliční odpady	220,272	225,484	230,69	178,26	2,57	238,47	361,55	319,695	36,62	280,800	31,743	124,327 materiálově využít
Plasty	64,254	70,06	80,017	84,398	91,618	111,632	117,65	133,157	15,25	159,876	18,073	
Papír a lepenka	73,453	72,768	74,491	73,336	87,127	131,865	133,46	137,767	15,78	195,105	22,056	
Sklo	84,245	93,028	103,241	100,721	97,631	116,327	107,13	134,902	15,45	146,820	16,597	1,01 spal.
Kompozitní obaly	0,897	1,5	0,885	1,25	1,067	2,97	2,332	2,574	0,29	2,66	0,301	
Biologicky rozložitelný odpad	190,435	224,348	263,421	236,823	313,42	324,58	257,45	299,39	34,3	509,531	57,600	
Kovy	17,345	13,132	14,503	20,26	23,38	28,418	34,13	32,762	3,75	41,02	4,637	
Textilní materiály	22,235	18,264	16,857	14,558	45,624	40,496	45,836	31,531	3,61	17,830*	2,016	
Jedlý olej a tuk	x	x	x	x	x	x	0,13	0,359	0,04	0,38	0,043	
Ólej	x	x	x	0,075	x	1,627	1,96	0,82	0,09	1,08	0,122	
Pneumatiky	21,001	20,489	22,826	20,436	22,964	26,645	31,67	24,38	2,79	25,218	2,851	
Baterie a akumulátory	0,705	0,735	0,32	0,21	0,51	0,11	0,2	0,19	0,02	0,28	0,032	
Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek	6,045	5,922	5,216	4,784	6,84	7,344	7,9	5,419	0,62	8,920	1,008	
Absorpční činidla, filtrační materiály, čisticí tkaniny a ochranné oděvy znečištěné NL	x	x	x	x	x	x	0,02	x	-	x	-	
Beton	x	2,47	x	x	x	x	x	x	-	x	-	
Směsi nebo oddělené frakce betonu, cihel, tašek a keramických výrobků	x	25,64	69,2	4,06	180,34	x	x	x	-	x	-	
Zemina a kamení	x	x	18,14	1,68	x	x	x	x	-	x	-	
Stavební materiály obsahující azbest	5,24	x	x	x	x	x	x	x	-	x	-	
Zářivky a jiný odpad obsahující rtuť	x	x	x	x	x	x	x	0,003	0	x	-	
Dřevo neuvedené pod číslem 20 01 37	42,59	x	x	x	x	x	x	x	-	x	-	
Jiný biologicky nerozložitelný odpad	28,26	7,32	x	x	x	x	x	x	-	x	-	
Celková produkce odpadu:	3 009,0	3 176,7	3 290,4	3 201,1	3 373,1	3 699,6	3 955,2	3 689,4	422,7	4 100,9	463,6	

INZERCE

smluvní partner

PRODEJ - SERVIS

A

OPRAVY VŠECH DRUHŮ A ZNAČEK

sekaček

traktůrků

křovinořezů

motorových a elektrických pil

broušení pilových kotoučů

a řetězů

Olšina 52

Tel.: 602 496 286

Mladí výtvarníci nezahálejí

Ačkoli doba nepřeje pravidelné výuce v ateliérech základní umělecké školy, mladí výtvarníci se týden co týden věnují podle rozvrhu výtvarné tvorbě v online prostředí. Scházíme se přes systémy Microsoft Teams nebo Google Meet a při hodinách, které nám zprostředkovávají počítače, se snažíme povídat, jako bychom byli vedle sebe na půdě ZUŠ, není to však vždy úplně lehké.

Už při výběru a přípravě nápadu nás limitují materiály, které mají žáci k dispozici doma. Také téma musí být jednoduché a srozumitelné, ale zároveň dostatečně přitažlivé. Ukazujeme si vznikající práce na obrazovce, učitelka se snaží přispět ke zdárným výsledkům, které žáci fotografují a posílají. Každý již má zajímavé osobní album.

V uplynulém a značně komplikovaném roce jsme stihli uspořádat tři výstavy, z nichž poslední s názvem „Malujeme rádi“ ještě stále zdobí Galerie Konírna a očekává své potenciální návštěvníky po uvolnění

situace. Výstava „Koronavirová“ obsahovala práce, které byly vedeny na dálku po uzavření škol.

Do naší Galerie Konírna máme do budoucna nasmlouvané dvě další úžasné výstavy, tentokrát dvou mužů – výtvarníků. Již dvakrát nám složitá situace odložila výstavu Miroslav Frydrych + Jan Frydrych – malíř a umělecký kovář, která je připravena na lepší časy.

Podářilo se nám rovněž získat příslib výstavy akademického malíře Pavla Vašíčka, který nyní žije a maluje v Mnichově Hradišti, ale hlavní oblast zájmu má v Praze a v zahraničí. Výstavu svých pláten v Galerii Konírna přislíbil, protože v dětství byl žákem našeho výtvarného oboru ZUŠ. Čekáme jen na moment rozvolnění protiepidemických opatření a moc se na výstavu těšíme.

Práce v tomto vydání Kamelotu vznikly při distanční výuce.

Eva Ševců,
ZUŠ Mnichovo Hradiště

Pohled na Mnichovo Hradiště. Kryštof Mišiak.

Materiálová studie. Dorothea Mildová.

Materiálová studie. Magdalena Kubičková.

Cestovatelská kresba. Kryštof Mišiak.

Vzpomínka na Josefa Seibta

Dne 21. ledna 2021, v den, který mnozí považovali za numericky výjimečný, skončil život Josefa Seibta, bývalého ředitele Základní umělecké školy v Mnichově Hradišti.

My, kolegové a bývalí žáci, kteří ho pamatujeme, jsme přijali tuto zprávu od jeho rodiny žijící v Liberci s překvapením a lítostí. Není lehké ze dne na den shromáždit potřebné informace k náležitě vzpomínce, když zpráva přijde tak nečekaně. Tak snad alespoň ve stručnosti...

Josef Seibt se narodil v Týnci u Dobrušky 21. července 1942. Vyrůstal ve vcelku skromných poměrech a pracovat začal v automobilových závodech Škoda. Stalo se ale, že ředitel tehdejší lidové školy umění v Mladé Boleslavi, vynikající houslista a pedagog Josef Novák, v něm objevil výrazný hudební talent. Vyučoval ho a také jej připravil ke studiu hry na housle. Mladý Josef Seibt vystudoval konzervatoř, stal se houslistou a pedagogem. Vypracoval se, hrál v mnohých hu-

debních seskupeních a orchestrech: v orchestru libereckého divadla F. X. Šaldy, v Mladoboleslavském komorním orchestru a v mnohých dalších. A také vyučoval a vychoval celou řadu vynikajících houslistů. Vzpomeňme například Jana Adama, houslistu Pražské komorní filharmonie.

V roce 1989 se stal ředitelem ZUŠ v Mnichově Hradišti a v této funkci působil až do roku 2003, kdy se rozhodl odejít do důchodu. Dále žil převážně v Liberci nebo Mladé Boleslavi, kde nadále hrál. Kolegové ředitelé vzpomínají na jeho houslová vystoupení na zasedáních školského úřadu. Hudebníci říkají, že byl muzikantem, který zahrál všechny žánry. Měl velký přehled o veškeré hudbě. A kromě hudby byl také aktivním šachistou.

Vy, kteří jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Za kolektiv ZUŠ Mn. Hradiště
Eva Ševců

Sčítání lidu: do 9. dubna jej lze vyřídit online

O půlnoci z 26. na 27. března bude v ČR zahájeno sčítání lidu, soupis obyvatelstva, jehož cílem je získání statistických údajů o celé české populaci. Sčítání je povinné a způsobů, jak jej provést, hned několik.

Nejsnazším a doporučeným způsobem je vzhledem k pandemii koronaviru online formulář na webu www.scitani.cz nebo mobilní aplikace. Pokud se nesečtete online, musíte mezi 17. dubnem a 11. květnem vyplnit listinný sčítací formulář. Získáte ho spolu s obálkou od sčítacího komisaře (dokument doručí až k vám domů) nebo na kontaktních místech sčítání, kterých bude k dispozici přes 800 (zejména pobočky České pošty a krajské správy Českého statistického úřadu). Vyplněný formulář v obálce následně odevzdáte na

poště nebo jednoduše vhodíte do poštovní schránky.

Sčítání může respondent provést za celou domácnost, přičemž první část věnovaná bydlení mu zabere zhruba 10 minut, druhá část věnovaná osobám žijícím v domácnosti zabere zhruba dalších 5 minut na osobu. Sčítání je povinné, protože zjišťuje data, která stát nemůže v ucelené podobě získat z registrů či jiným způsobem.

ČSÚ bude výsledky zpracovávat od 12. května do konce roku. Na přelomu roku 2021 a 2022 budou zveřejněny první výstupy z šetření. Ty se stanou důležitým zdrojem dat pro vědecké účely, plánování či marketing.

Martin Weiss

Farmářské trhy na novém místě

Pokud bude jejich konání možné, první letošní farmářské trhy se v Mnichově Hradišti uskuteční 13. března. Tentokrát však prodejci nerozbijí své stánky na Masarykově náměstí, jak činili v posledních několika letech, nýbrž nově v Mírové ulici, která se vzhledem k rozbíhající se druhé etapě revitalizace náměstí stává novým dějištěm trhů.

Organizátoři Polabských a Pojizerských farmářských trhů zájemcům o regionální a farmářské produkty doporučují sledovat web www.trhyfarmarske.cz a facebook Pojizerské farmářské trhy, kde naleznou veškeré informace, mimo jiné také zprávu o tom, zda se trhy budou v polovině března moci uskutečnit.

Trhy budou za příznivé situace probíhat v letošním roce opět každou sobotu v čase od 7:30 do 12 hodin. (wes)

INZERCE

Dopravní společnost Kalenský-Trans, s.r.o přijme řidiče mezinárodní dopravy

Požadujeme řidičský průkaz sk. C, E, profesní průkaz, kartu do digitálního tachografu, praxi a spolehlivost.

Nabízíme nový vozový park, třináctý plat, příspěvek na důchodové připojištění, příspěvek na dopravu na pracoviště, stabilní přepravy a víkendy doma.

Kontakt: 775 321 002

KRUH
PŘÁTEL
HUDBY

MNICHOVO
HRADIŠTĚ

PROGRAM
49. SEZÓNY
2020/2021

Městské divadlo
Mnichovo Hradiště

DIVADELNÍ ABONENTNÍ CYKLUS
2020/2021

POŘADY PŘESUNUTY DO 2021/2022.

INFORMACE K DIVADELNÍ SEZÓNĚ V DUBNOVÉM KAMELOTU.

POHÁDKOVÉ PŘEDSTAVY
Mnichovo Hradiště
2020/2021 - 2. ročník

Nová sportovní hala je potřebná. Otevře navíc cestu stavbě dalšího křídla naší školy, říká Vladimír Čermák, ředitel ZŠ Studentská

Obě mnichovohradištské základní školy řeší v poslední době shodně zejména dvě hlavní témata – nedostatečné prostorové kapacity a distanční výuku. Vladimír Čermák, ředitel Základní školy Studentská, předsedl, kam by se jeho škola mohla v budoucnu rozrůstat, přiblížil zkušenosti s výukou v časech pandemie a naznačil, jak pedagogové hodlají zvládnout látku, kterou s dětmi nestihli vzhledem ke zvláštní povaze posledního roku probrat.

Otázka od Evy Hajzlerové: Aktuální koncepce mnichovohradištského školství pracuje s variantou, kdy by se Základní škola Studentská vzdala školní budovy na náměstí, kterou by následně začala využívat Základní škola Sokolovská. Co si o této možnosti myslíte? Byl byste ochoten se budovu na náměstí vzdát (Eva Hajzlerová v únorovém Kamelotu deklarovala, že Základní škola Sokolovská o prostoru na náměstí zájem nemá, pozn. red.)?

Pokud bude postaveno nové školní křídlo s kmenovými učebnami, kam by se přesunuly děti z náměstí, nemáme problém budovu na náměstí opustit a zabydlet se v nových prostorách, které by primárně sloužily prvním až třetím ročníkům. Budova na náměstí má své kouzlo a atmosféru, bohužel na fouknout ji více již nelze.

Architekt města v návrhu koncepce rozvoje školství ve městě pochválil způsoby, jakými se vaše škola pere s nedostatečnými prostorovými kapacitami. Jakým způsobem jste se dosud vypořádávali s nedostatkem tříd?

Prostorové kapacity školní budovy ve Studentské ulici jsou již vyčerpány. Z tohoto důvodu jsme museli po dva roky omezit přijímání žáků do šestých tříd z okolních malotřídek, protože postavit další kmenovou třídu zkrátka nebylo možné. V letošním školním roce, kdy budou odcházet tři deváté třídy a na prvním stupni jsou „jen“ dvě páté, zde tedy možnost vytvoření další kmenové třídy je. Nepotýkáme se však jen s nedostatkem učeben, ale také s limitovanými prostory šaten a sboroven.

Vnímáte tedy aktuální kapacity vaší školy jako kritické? Je možné ještě nějakou dobu improvizovat, nebo už opravdu potřebujete učinit radikální řez a začít kapacitu navyšovat?

Aktuální kapacitu vidím na hraně. Problém je při dělení tříd na skupiny při výuce jazyků, kdy využíváme prostory, kam by se celá třída nevešla. Rovněž kapacita tělocvičny, kterou spolu s námi využívá také gymnázium, je naplněna téměř na sto procent. V týdenním rozvrhu zbývají jen dvě volné hodiny.

Vaše škola má výhodu v tom, že její areál je poměrně rozlehlý, a škola se tak může rozšířit o nové křídlo. Jakou prioritu výstavba křídla s devíti učebnami má? Nové křídlo by bylo případně realizováno směrem do parku v prostoru před školou?

V konceptu rozvoje prostorových kapacit základních škol v Mnichově Hradišti je nové křídlo zakresleno v místě stávajícího skleníku – tuto variantu bych preferoval. K této stavbě ovšem může dojít až po výstavbě nové sportovní haly v areálu školy a rozšíření školní jídelny o prostor k výdeji stravy.

Školní budovu sdílíte s gymnáziem. Plynou z této skutečnosti

spíše výhody, nebo nevýhody? Realizujete i společné projekty?

Nevidím žádný zásadní problém v soužití základní školy a gymnázia. Na využívání společných prostor, tedy tělocvičny, hřiště, školní jídelny, sálu nebo venkovních prostor, jsme se zatím vždy dohodli. Pro žáky z 5. a 9. tříd, kteří se rozhodli pokračovat ve studiu na místním gymnáziu, je známé prostředí výhodou.

V přípravě je vypsání architektonické soutěže na výstavbu již zmíněné sportovní haly, která by měla stát v areálu vaší školy a kterou budete využívat jako tělocvičnu. Má škola nějaké specifické požadavky, jak by tato stavba měla vypadat?

Sportovní hala bude sloužit k výuce tělesné výchovy a sportovních her. Z tohoto pohledu žádné speciální požadavky nemáme. Osobně vnímám výstavbu haly jako vysoce potřebnou pro rozvoj sportu v Mnichově Hradišti, protože v odpoledních, večerních hodinách a o víkendech zde budou mít zázemí jak sportovní oddíly, tak rekreační sportovci.

Je tomu právě rok od chvíle, kdy pandemie koronaviru radikálně ovlivnila život v ČR. Jak na tento rok budete vzpomínat?

Školy se uzavřely 12. března loňského roku. Z pohledu školy vnímám ten uběhlý čas jako velice náročný, pro děti, rodiče i učitele. Tato situace navíc trvá již velice dlouho a všichni bychom samozřejmě uvítali návrat do normálního stavu.

Co změnila distanční výuka? Změnila se témata, která obvykle škola řeší s rodiči žáků? Má na mysli to, zda například řešíte méně kázeňských a výchovných problémů a více otázky technického rázu.

Hlavním tématem řešeným s rodiči bylo nastavení výuky a nalezení kompromisu mezi kombinováním synchronní (on-line) a asynchronní výuky (zadání úkolů, kontrola, zpětná vazba). Distanční výuka je povinná, takže nejvíce řešíme neúčast žáků na vyučování a technické problémy. Veškerá technická zařízení, která měla škola možnost zapůjčit, byla beze zbytku využita. Vděční jsme i sponzorům, kteří nám s technickým vybavením žáků pomohli. Přesto i nyní se někteří žáci připojují na výuku prostřednictvím mobilního telefonu, což není úplně ideální.

Na začátku krize se musely školy nějaký čas zcela obejít bez metodické podpory ze strany ministerstva školství. Tato situace se během roku zlepšila? Máte nyní dostatečný informační a metodický servis ze strany ministerstva, který vám pomáhá reagovat na změny v opatřeních?

Je pravda, že při první jarní vlně informací od ministerstva moc nebylo. V současné době se držíme Metodického doporučení pro vzdělávání distančním způsobem, které ministerstvo vydalo. Nyní přicházejí z ministerstva školství pouze informace k provozu škol a školských zařízení, tedy informace, které mnohdy zaznamenáme již ve sdělovacích prostředcích.

Ve veřejném prostoru zaznívá, že distanční výuku, kterou mají aktuálně kromě prvních a druhých ročníků všichni ostatní žáci základních škol, si někteří žáci sice chválí díky možnosti rozložit si povinnosti v čase a lépe se na učivo doma soustředit, zároveň

V lednu 2021 otevřel Kamelot novou rubriku, v níž nabízí rozhovory se zajímavými Hradišťáky a dalšími osobnostmi, které mají k Mnichovu Hradišti blízko. A proč právě štafeta? Protože zpovídaná osobnost v závěru rozhovoru vždy navrhne další osobu, se kterou následně redakce Kamelotu připraví rozhovor do dalšího vydání. A zpovídaný samozřejmě dostane možnost zeptat se dalšího „závodníka“ na to, co ho bude zajímat.

Dosavadní účastníci Mnichovohradištské štafety: Ondřej Lochman - Eva Hajzlerová

však je řada žáků, jejichž vzdělání utrpí mimořádnými opatřeními nevratné škody. Vidíte situaci také tak negativně?

Jsou samozřejmě žáci, jimž tato forma výuky vyhovuje. Na druhé straně hodně žáků přichází o zaběhnuté návyky, které si budou muset po návratu do školních lavic znovu osvojit. Velký problém vidím ve ztrátě sociálních kontaktů mezi dětmi. Dlouhodobé sezení u PC se může negativně projevit i na zdraví, například kvůli špatnému držení těla, nedostatek pohybu se zase promítne na celkové fyzické kondici.

Existuje nějaký plán, jak látku neprobranou v hodinách dohonit?

Učitelé mírně zredukovali plány a vybrali to, co je pro pochopení a návaznost daného předmětu nejdůležitější. Během distanční výuky nelze probrat vše jako při výuce pre-

zenční. Vše bude záležet i na tom, kdy se děti do lavic vrátí.

Jak podle vás aktuálně situaci zvládají žáci a jak pedagogové?

Tento stav trvá už velice dlouho. Udržet motivaci žáků k práci a její kvalitu na uspokojivé úrovni je velmi náročné. Přínos celé situace vidím u žáků i pedagogů ve zdokonalení práce s informačními technologiemi.

Připravuje se škola nějakým způsobem na testování žáků, přestože v tuto chvíli ještě není jasné, jakými způsoby bude testování realizováno?

Sledujeme diskuzi v médiích, ale protože nyní, na konci února, ani ministerstvo školství nemá jasno, jak a kdo bude testovat, jsou přípravy zatím předčasné.

Martin Weiss

Jednotka hasičů města byla vloni vyslána k devětatřiceti zásahům

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Mnichovo Hradiště je zřizována městem Mnichovo Hradiště na základě zákona o požární ochraně a je součástí integrovaného záchranného systému. Provádíme záchranné a likvidační práce při mimořádných událostech, kterými jsou například požáry, dopravní nehody, spadlé stromy a podobně. Rovněž plníme úkoly na úseku civilní obrany a ochrany obyvatel.

Po vyhlášení poplachu je jednotka povinna vyrazit na místo události do deseti minut s minimálně čtyřmi členy. K zásahům má k dispozici velkoobjemovou cisternu Tatra 815, cisternu Mercedes Atego (vozidlo vyjíždí k zásahům z hasičské zbrojnice ve Veselé), požární plošinu Škoda RT s dosahem 20 metrů, Land Rover Defender a velitelský vůz Škoda Fabia.

Činnost jednotky se rozděluje na čtyři základní druhy: zásahy, výcviky a školení, preventivní činnost

a práce pro město. Ne jinak tomu bylo v roce 2020. Vlivem pandemické situace se však podíl mezi činnostmi od minulých let výrazně lišil.

Zásahová činnost je řízena krajským operačním střediskem Středočeského kraje, které jednotce vyhláší požární poplach stejně jako profesionálním hasičům. V roce 2020 byl jednotce vyhlášen poplach 39krát, z toho se jednalo o 19x požár, 9x technickou pomoc, 8x dopravní nehodu, 2x únik ropných produktů a 1x ostatní pomoc. Průměrně vyjelo ke každé události sedm členů jednotky a celková doba jednotky strávená na zásazích byla 118 hodin.

Z pohledu náročnosti byl nejobtížnější zásah z kategorie požárů, a to ve Veselé – šlo o požár garáže. Jednalo se o zásah v dýchací technice, hasební práce, záchranu osoby, rozebírání konstrukce, vyňášení předmětů z objektu, hledání

skrytých ohnisek. Díky nové technice, konkrétně Tatře 815 pořízené v roce 2019, byl naopak rychle

zvládnutý požár pole na Haškově, jelikož byl uhašen během pěti minut a hasiči ani nemuseli vystoupit z

kabiny vozidla. Použili jsme monitor umístěný na předním nárazníku, kterým jsme hasili požár za jízdy z kabiny. Za zmínku také stojí spolupráce na likvidaci hromadné nehody na dálnici D10 na mostě u Svijan. Více o zásazích naleznete na našem facebooku Hasiči Mnichovo Hradiště.

Provádět výcvik a školení bylo v loňském roce velmi obtížné a bylo nutné tyto aktivity redukovat s ohledem na pandemická opatření. Podobné to bylo s preventivní činností. Jednotka provádí již několik let preventivní výchovnou činnost na základních školách ve 2. a 6. ročnících v celostátním programu hasičského záchranného sboru Hasik. I za pouhé tři měsíce strávili naši lektori ve školách přes 120 hodin.

Práce pro město byla naopak činnost, která výrazně převýšila všechny ostatní. V březnu nás nečekaně navštívil slavný virus. Při řešení nastalé situace jsme pomá-

hali městu, jak se dalo. Jezdili jsme pro ochranné pomůcky a dezinfekci, kterou jsme míchali, rozlévali do lahvíček, rozdávali i rozváželi. V dýchací technice jsme prováděli ozonizaci vnitřních prostor zdravotních středisek, mateřských školek, radnice a dalších prostor. V noci jsme roznášeli letáky, zasedali jsme v krizovém štábu, dozorovali na poště a plnili další a další úkoly. V létě jsme se podíleli na zalévání alejí či stromků před komunitním centrem.

Členové jednotky odpracovali v roce 2020 při zásazích 928 hodin, při preventivní výchovné činnosti 124 hodin a při práci pro město 2037 hodin, to vše dobrovolně a bez nároku na finanční odměnu. Za nasazení a obětavost každému členovi děkují! Poděkování patří také rodinám hasičů za podporu a toleranci při narušování rodinných plánů.

Daniel Vrkoslav, zástupce velitele JSDH MH

Jak na pohodlnější online?

Ještě před vypuknutím pandemie covidu-19 nebylo učitelství ani zdaleka sedavým zaměstnáním. Nicméně s nástupem online výuky se vše změnilo, učitelé v mnoha případech vysílali či vysílají ze svých domovů a na své obvyklé pobíhání před tabulí mohli nadlouho zapomenout. A nejsou to jen učitelé, komu se jinak pestrý pracovní den smrškl na vysedávání před obrazovkou počítače. I ostatní profese se přenesly do online prostředí, řada rodičů pracuje z domova, se svými kolegy se často dorozumíváme prostřednictvím různých videokonferencí apod. A ruku na srdce: koho čas od času nebolí záda? Nebo zápěstí? Či hlava? Uděláte si při náročném pracovním dni před obrazovkou počítače čas na občasně protažení se? Změnu polohy?

Jako „reakci“ na tuto problematiku jsme pedagogům, ale i široké veřejnosti nabídli webinář Jak sedět a vlastně se hýbat? s cílem, aby byl náš den strávený před počítačem zdravější a efektivnější (uskutečnil

se ve středu 20. ledna). Věděli jste, že pokud máte sedavé zaměstnání, nasedíte průměrně 3660 hodin ročně?! Tedy zhruba deset hodin denně!!! Co tedy dělat, když takto často sedíme? Vše podstatné jsme se dozvěděli v informacích, ale i cviky nabitým webinářem, který lektorovaly Katarína Železná a Pavla Skopalová (fyzioterapeutka), obě ze společnosti Fitgee. V krátkém teoretickém úvodu jsme zkonstatovali, že nám v současné době ve většině případů chybí klidné pracovní prostředí, kolegové, ale i přirozený pohyb (třeba jen chůze například na zastávku MHD či do restaurace na oběd, pár schodů, které bychom v práci či ve škole vyběhli do kuchyňky, do ředitelny...) – protože každý krok se počítá! Je tedy sport dostatečnou prevencí proti negativním důsledkům spojeným se sedavým zaměstnáním? Bohužel nás jedna hodina sportu denně (versus deset hodin sezení) opravdu nespasí. Je nutné se hýbat po celý den, alespoň pár minut každou hodinu.

Jaké jsou vlastně negativní důsledky spojené s dlouhodobým sezením? V první řadě malé, ale konstantní poškození struktur pohybového aparátu (profesor Kolář, přední český fyzioterapeut, to přirovnává ke kapce vody, která je s to vyhloubit i díru do skály), dále bolesti zad, hlavy, únava okohybných svalů,

Ukázka vypodložení notebooku v podání Kataríny Železné. Foto: Fitgee.cz

syndrom karpálního tunelu, tenisový/golfový loket.

Od lektorek jsem se dozvěděla tři důležité zásady pro příjemnější home office: 1. zkoriguj svůj sed; 2. aktivuj své tělo; 3. uprav si své pracovní místo.

Neexistuje jediný správný sed, důležité je dle lektorek sedy střídát, zhruba každých 20 minut, měnit i místa, na nichž sedíme (kancelářská židle, gauč, podlaha...), občas pracovat vestoje. Při aktivizaci našich těl jsme si společně vyzkoušeli řadu praktických cviků, jednoduchých protažení, kterými můžeme

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Markéta Tomášová,
MAP II Mníchovo hradištské

Klub dětí nabízí aktivity pro děti, když není kam jít

Také činnost Klubu dětí a mládeže je zasažena pandemií, kvůli níž nám není umožněno setkávat se s dětmi při kroužcích, akcích či o prázdninách. Proto jsme se rozhodli zahrnout nově do naší nabídky aktivity pro děti, které si mohou plnit z domova či venku na procházce s rodiči.

Vytvořili jsme speciální program, který byl primárně určen na jarní prázdniny, ale lze ho využít i mimo ně. Tento program nese název S kufrem kolem světa. A co je cílem tohoto balíčku? Děti mohou zdolat cestu kolem světa i v pohodlí svých domovů. Každý den se s naším průvodcem vydají na jeden kontinent, kde na ně čeká tematické tvoření, luštění, hraní, vaření a také spousta zajímavých informací. Pokud jste o našem kufříku nevěděli a rádi byste se vydali s dětmi na cestu kolem světa, tak nezapomejte, necháme si kufřík v nabídce i mimo prázdniny. Více informací naleznete na tomto odkaze: <http://ddm-mb.cz/s-kufrem-kolem-sveta>.

A abychom nenabízeli jen aktivitu na doma, vytvořili jsme dvě venkovní hry. K hraní těchto her je zapotřebí bezplatná aplikace Actionbound, kterou si stáhnete do svého mobilu a můžete se vydat hrát.

Jednu hru naleznete v zámeckém parku, ta nese název Popletená pohádka a je určena především menším dětem, ale i velcí se u ní baví. Druhou hrou je Procházka trochu jinak, která začíná před informačním

centrem na Masarykově náměstí. Tato hra vám zabere zhruba hodinku a je určená pro rodiny s dětmi nebo starší děti.

I naši kolegové z Mladé Boleslavi nezahálají a nabízejí různé zajímavé aktivity pro děti, celou nabídku naleznete na webu Domu dětí a mládeže v sekci Když není kam jít: <http://ddm-mb.cz/kdyz-neni-kam-jit>.

Hana Skramuská,
Klub dětí a mládeže MH

Gymnázium se připojí k akci Vlajka pro Tibet

Ani letošní 10. březen nebude výjimkou a naše gymnázium se již po několikáté připojí vyvěšením tibetské vlajky na budovu školy k mezinárodní akci Vlajka pro Tibet.

Právě 10. března 1959 začalo ve Lhasě povstání Tibetanů proti čínskému komunistickému režimu. Něco z jeho příčin, průběhu a důsledků jsou celkem známá fakta: výrazné vměšování se do správy Tibetu ze strany komunistické Číny po roce 1949, její rychlé potlačení povstání a odchod duchovního vůdce dalajlamy i desítek tisíc dalších Tibetanů do exilu.

Smyslem celé akce je připomenout si vyvěšením tibetské vlajky právě výročí povstání a poukázat na porušování lidských práv v Tibetu. V loňském roce byla tato událost

u nás ve škole zastíněna počínající první vlnou koronaviru a uzavřením škol 11. března. Bohužel i letos je jisté, že mnohé třídy v tento čas prezenční formu studia mít nebu-

dou. To ale nic nemění na faktu, že považujeme za důležité si takové události připomínat. Za normálních okolností probíhá u nás na gymnáziu celá řada akcí a programů, kde

si nejenom uvádíme příklady nedodržování lidských práv či různých perzekucí, snažíme se také o aktivní debatu studentů s pamětníky realizací různých programů a projektů. Letos na jaře tak opět snad vyjdou Příběhy našich sousedů (ačkoliv zčásti také v online formě), kde skupinka studentů vždy zpracuje a následně vytvoří audio či videoreportáž o životě a vzpomínkách pamětníka z místního regionu. Je škoda, že musíme, myslím, mnoho obecně velmi zajímavých školních a mimoškolních akcí a programů v letošních „distančním“ školním roce rušit. Tím spíše nás těší, že tibetskou vlajku můžeme vyvěsit i letos.

Petr Mazánek,
Gymnázium Mníchovo Hradiště

Březen plný tulipánů aneb pomáháme kresbou

Mateřská škola v Mírové ulici se již pátým rokem zapojila do spolupráce s Centrem Amélie v Liberci. Toto centrum nabízí pomoc onkologickým nemocným pacientům a jejich blízkým, kteří musejí svůj čas trávit v nemocnici. Symbolem centra Amélie je tulipán, tulipán přinášející naději.

Do tulipánového měsíce se děti zapojily svými kresbami tulipánů, a vzniklo tak mnoho krásných obrázků, které budou zdobit prostory chodeb a pokojů v nemocnici. Věřím, že

i tato malíčkost v podobě veselých barev vykouzlí pacientům úsměv na tváři.

Karolína Marešová,
Mateřská škola Mírová

Jak se dětem daří ve školce Jaselská? Potěšily je tradiční akce jinak i sníh

Tento školní rok se v mnohém liší od těch předchozích. Stejně jako vloni na jaře, tak i nyní je poznamenán koronavirovou krizí či, chcete-li, nouzovým stavem způsobeným pandemií covid-19. Nikdo z nás nečekal, jak moc nás to zasáhne. Ani na jaře 2020 jsme si neuměli představit, že to bude trvat tolik dalších měsíců. Také naší mateřské školy se dotkla zpřísněná hygienická nařízení, abychom mohli dále fungovat. Jedním z mnoha takových opatření je i předávání a vyzvedávání dětí ve vestibulu školy. Situace je náročná nejen pro celé rodiny, ale i pro pracovnice mateřské školy, pro které to představuje podstatně více práce.

Říká se ale: „Na všem špatnémhledej něco dobrého.“ Co nám tedy tato náročná doba přinesla pozitivního? Děti se zdokonalily v oblékání a samostatnosti. A rozhodně si všichni (dospěláci i děti) uvědomujeme, že zdraví není samozřejmost a že pokud nechceme onemocnět,

musíme pro to také něco udělat!

Jelikož je poslední ročník předškolní výchovy povinný, pustily se i naše paní učitelky do distančního vzdělávání. A děti se s pomocí rodičů úkolů zhostily na výbornou! Dokonce máme díky fotografiím zdokumentováno, že doma pracovaly či

kreslily s radostí. Výtvary i pracovní listy si potom přinesly do tříd k založení do svých portfolií.

I přes různé těžkosti se stále snažíme, aby našim svěřencům bylo v mateřské škole dobře. To, že společné akce musely být zrušeny, nám však nebrání, abychom si užili pěkné chvíle a legraci ve třídách. Zcela netradičně jsme pojali třeba mikulášskou nadílku. Když nemohli dorazit Mikuláš, čert a anděl, přišla ke slovu improvizace učitelek. Někde děti po přečtení dopisu od Mikuláše hledaly schované dárečky, jinde se paní učitelka převlékla za čerta a nadělova-

la. Ani Ježíšek na nás nezapomněl a jako každý rok i letos překvapil pěknou nadílku! A tak, bez ohledu na to, co se v naší zemi dělo, u nás vládla sváteční atmosféra s rozzářenými dětskýma očima. Až na chodby zněly vánoční písně, koly a dětský smích. Rodiče potěšila alespoň kratičká amatérská videa z vánočního času ve školce.

Starý rok utekl jako voda a co-pak nám přinese ten nový? Všichni doufáme v jediné: že nás virus způsobující covid-19 brzy opustí! Bohužel, zatím to nijak slibně nevypadá. Co si tedy počít? Nebudeme se hroutit. Dál se snažíme zpříjemnit si každý den! Když tedy nemohli do naší mateřinky ani Tři králové, rozhodli jsme se, že si na ně zahráme. Díky vedoucí Diecézní charity Litoměřice, paní Vladě Havránkové, měly děti možnost zapojit se do tříkrálové sbírky drobnými korunkami donesenými z domova. Výtěžek je letos věnován na potřeby klientů

Domu s pečovatelskou službou.

A co ještě je na tomto podivném čase pozitivní? Po kolika letech si děti mohou užít pořádnou sněhovou nadílku. Když už tedy musíme co nejvíce času trávit na školní zahradě (samozřejmě s ohledem na počasí), tak ať to stojí za to! Během jednoho dne vyrostli na naší zahradě sněhuláci, aby vzápětí při oteplení roztáli. Nevadí, při další sněhové nadílce jsme vytáhli lopatky a vykoušeli jízdu z kopečků. Do čerstvé napadeného sněhu se také krásně dělali andílci! Pobyt na čerstvém vzduchu je přece nejlepší medicínou na všechny chmury a smutky! A navíc se přirozeně otužujeme!

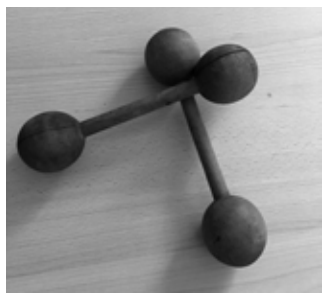
Na co ještě jsme se v mateřince těšili v únoru? Na konci měsíce jsme si v každé třídě připravili maskarní karneval.

Pavla Bešíková, Kristýna Rašínová a Věra Vlasáková,
Mateřská škola Jaselská

Hledáme fotografie a historické předměty – vzdělavatel sokola prosí o pomoc

Vážení Hradišťáci, současná doba nepřeje kulturním akcím ani setkávání, a proto jsem se pustil do mapování sokolských sbírek a zjišťování informací o naší jednotě. Musím bohužel říci, že ač tělocvičná jednotka Sokol působí v našem městě už od roku 1863, historických předmětů a fotografií nemáme ve sbírce mnoho. Jsem si ale vědom, že je to způsobeno minulými režimy, které neměly Sokol příliš v oblibě, a věci spojené se Sokolem likvidovaly.

Po prohledání půdních i sklepních prostor sokolovny jsem nějaké historické předměty přece jen našel, ač nejsou v moc dobrém stavu. Bohužel musím také konstatovat, že mnoho předmětů, které známe z mála historických fotografií nebo z paměti sester a bratrů, jsem v sokolovně nenašel. Mluvím například

Poklady z půdy: dřevěné činky používané kdysi v dětských skladbách

o čtvrtém sokolském praporu, zdobené špičce na žerd' nebo o zakládací listině naší jednoty. To už ale také k historii patří.

Prosím, pokud máte doma například po rodičích, prarodičích nebo praprarodičích jakékoli předměty spojené se Sokolem nebo sokolovnou, nevyhazujte je! Pokud budete

Co konkrétně hledáme?

- fotografie sokolovny, především interiéru před generální opravou v roce 1978
- fotografie ze cvičení – historické, ale i novodobé
- sokolské historické kroje, odznaky, upomínkové předměty z všesokolských sletů
- dokumenty k Tělocvičné jednotě Mnichovo Hradiště
- cvičební pomůcky, úbory, pomůcky ze sletů
- cokoli, co je spojeno s působením TJ Sokol v Mnichově Hradišti

ochotni je zapůjčit nebo věnovat, kontaktuje prosím místní tělocvičnou jednotu (Aleš Rychlý, ales.rychly@mnhradiste.cz, 725 977 020), nebo městské muzeum (326 777 001). Za vše budeme velmi rádi.

Tímto bych chtěl velmi poděkovat mojí předchůdkyni, sestře Blance Glaserové, která se o sokolské sbírky starala přede mnou a které se podařilo získat a zachránit na 50 různých předmětů, včetně tří praporů jednoty. Dále bych rád poděkoval

panu Čenkově Štuckovi a paní Anně Rygelové, kteří se se mnou podělili o své vzpomínky, a pomohli mi tak dát si věci do souvislosti. Pokud máte i vy nějakou vzpomínku na Sokol či sokolovnu a chtěli byste se o ni podělit, rád si vás vyslechnu a vaše vzpomínky zaznamenám.

Se sokolským pozdravem nazar!

**Aleš Rychlý ml., vzdělavatel
TJ Sokol Mnichovo Hradiště**

Březen ve znamení individuální turistiky?

Na konci února, kdy vzniká tento článek, to nevypadá na rychlé zlepšení epidemické situace ani ukončení vládních opatření. A kolektivní sportovní aktivity jistě nebudou při uvolňování první na řadě. V mnichovohradišťském Klubu českých turistů jsme proto připravili na březen dvě akce individuální turistiky.

První z nich je výprava po skrytých vrcholcích, kterou si pro malé i velké „dobrodruhy“ připravil náš místopředseda Tomáš Trkola. Základem pro výpravy je poloslepá mapa, kterou si můžete stáhnout na našem webu (www.kctmh.cz/skryte-vrcholky). Ta vás odkáže na pěti vrcholcích v blízkosti Mnichova Hradiště, jejichž jména či přesnou polohu budete muset dovodit dle podrobnějšího mapového podkladu. Vydejte se na místa, na něž vás nedovede běžné turistické značení, ale jako správný dobrodruh a objevitel si tu svou cestičku najdete sami. Na každém z vrcholků pak najdete schránku s kouskem skládáčky. Všechny další potřebné informace najdete na webu v sekci Skryté vrcholky. Dejte nám vědět, pokud se do akce zapojíte – napište nebo pošlete snímek na info@kctmh.cz. Zapojit do akce se můžete až do konce března.

Další akcí pro ty z nás, kteří nechtějí čekat na organizované výlety,

je druhý ročník výzvy 100 jarních kilometrů. Na našem webu (www.kctmh.cz/100-jarnich-kilometru) se zaregistrujete, stáhněte si kartičku a můžete si začít zapisovat své výlety a sbírat tak pomyslně svých (prvních) sto jarních kilometrů. Forma pohybu je na vás. Kilometry si můžete započítat, ať už vyrazíte pěšky nebo pojedete na běžkách, na kole

či koloběžce. Kartička bude také k dispozici v infocentru na náměstí, jakmile bude otevřeno. Startujeme 1. března a končíme vyhlášením v neděli 20. června na stopované s mnichem Poutníčkem. Pro všechny účastníky připravíme drobnou odměnu a vyhlásíme účastníky nejmladší, nestarší a s nejvíce nasbíranými kilometry. Loni se do akce zapojilo 16 sběračů, kteří společně nastřádali bezmála pět tisíc kilometrů. Nejmladší účastníci bylo pět let, nejstaršímu výletníkovu 73 roků. Nejplněnější účastnice zdolala 864

kilometrů. Jsme moc zvědaví, jaká budou letošní čísla.

V předběžném plánu akcí máme v březnu i dva „seniorské“ výlety, které probíhají během pracovního týdne. Pokud to situace umožní, budete moci s Helenou Pölovou vyrazit do údolí Peklo za kvetoucími bledulemi nebo do Příchovic a k Tesařovské kapli. Výlety bývají často oznámeny operativně pár dní předem. Jsou otevřené nejen seniorům, ale všem zájemcům, kteří si mohou udělat čas i ve všední den. Pokud máte zájem být o těchto výletech informováni, obraťte se na Helenu na tel. 603 913 409 nebo na e-mailu helena.pollova@seznam.cz.

V sobotu 27. března proběhne celorepubliková akce Uklidme Česko. My se již tradičně zapojíme úklidem lokality v Dolcích, ať již půjde o společnou akci spojenou s krátkým výletem nebo individuální výzvu. Chcete-li mít nejčerstvější informace, sledujte náš web www.kctmh.cz nebo facebook www.facebook.com/KCTMnHradište, popřípadě se obraťte na naši předsedkyni Markétu Tomášovou (tel. 732 680 514, e-mail hingina@seznam.cz).

**Ondřej Šindelář,
Klub českých turistů,
odbor Mnichovo Hradiště**

Jarní čištění komunikací

Ve dnech od 9. do 31. března bude probíhat pravidelné jarní čištění komunikací města a jeho místních částí. Žádáme proto občany, aby respektovali omezení parkování vyznačené dopravními značkami. V případě nerespektování zákazu zastavení budou náklady za manipulaci s vozidlem vyměřeny řidiči k úhradě. Podrobný harmonogram čištění naleznete jako obvykle na webu města. Pro pravidelné informování nejen o konkrétních ulicích, které čeká čištění, doporučujeme registraci v aplikaci Mobilní rozhlas a vyplnění vaší adresy. (jb)

Archiv starších vydání Kamelotu

Zaujal vás článek ve starším vydání zpravodaje a chtěli byste se k němu vrátit? Všechna starší vydání Kamelotu naleznete na webu města v sekci Kamelot ve formátu PDF. Ve webovém archivu jsou všechna čísla a každé nové je do archivu přidáno vždy první den nového měsíce, tedy zpravidla ještě dříve, než se vám zpravodaj dostane do poštovní schránky. (red)

Co jsme zač, my z „ševcovny“ za proskleným schodištěm?

NZDM, N klub, Klub, Nízkoprah, říkáme tomu jakkoliv. Při pohledu zvenčí to může vypadat, že jsme družina nebo hlídání dětí, pravda je však jinde.

Místo organizovaného programu nabízíme ucho k vyslechnutí, přijetí odlišností i životních voleb a partnerskou radu s plným respektem k individuální odpovědnosti za vlastní život a chování každého, kdo přijde. A to včetně dětí. Věříme, že respektujícím přístupem, nastavením smysluplných hranic a jejich spravedlivým prosazováním, používáním slov jako „prosím“ a „děkuji“ a především rovnocennou komunikací rostou nejen z „dětí ulice“ občanský aktivní dospělí, kteří svému městu plnohodnotně splatí svépřítelivost, již s jejich dospíváním mělo.

Z pohledu zákona je posláním našeho klubu poskytovat zdarma a anonymně ambulantní (v klubu) a terénní (venku v ulicích) služby dětem a mladým lidem ve věku od 6 do 22 let ohroženým rizikovým chováním, poskytovat jim bezpečný prostor (bez drog, alkoholu, agrese a jiných pro mládež nebezpečných aspektů), nabízet podporu a pomoc v obtížných životních situacích a usilovat o pozitivní změnu v jejich životě. Řečeno „lidsky“: pomáhat dětem s problémy a v náročných situacích tak, aby tyto situace neškodily jim ani občanům města a městu samotnému.

I nás mrzí, když vidíme, že dospívající ničí majetek města a dělají hluk. Tito mladí lidé, stejně jako my dospělí, v životě narážejí na náročné situace, doma v rodinách, ve škole, ve vztahu. Často k tomu mají pocit, že vše musí zvládnout sami, že nemají kam a za kým jít. Právě tyto lidé potom tráví svůj volný čas venku, na autobusovém nádraží nebo v parku. Posedávají, dělají hluk a nudí se. A právě nuda je jedním z nejčastějších spouštěčů rizikového chování – rvaček, vandalismu, kouření nebo popíjení alkoholu. N klub pomáhá

těmto dětem a mladým lidem najít aktivní využití ve svém volném čase a skrze to posiluje jejich schopnost řešit a vyřešit situaci, která je tíží. Kvůli které nejdou po škole domů, nebo naopak ráno do školy. Ruku v ruce s tím zmiňuje projevy tohoto chování, tedy to, co může zaznamenat každý obyvatel města v jeho ulicích.

N klub je v provozu již celý rok a ušel dlouhou cestu. Pomohli jsme vylepšit nehezké známky ve škole, předali několik „rad“ ohledně prvních i několikátých lásek, byli oporou při řešení porouchaných vztahů s rodiči a hlavně jsme pomáhali s uvědoměním, že vše není jen chyba ostatních, ale že i já samotný dělám chyby a je fajn se z nich učit. I přes nelehkou covidovou situaci klub držíme v bezpečném chodu. Děti a mladí lidé se k nám opakovaně vrací a my si jich nesmírně vážíme a jsme rádi, že jim můžeme pomáhat. Zároveň jako u všech zásadních změn, chce to svůj čas.

Opravdu si vážíme deklarovanou podpory města Mnichovo Hradiště, které se staví čelem k podpoře dětí a mladých lidí v nelehkých životních situacích a proaktivně tak přistupuje k budoucí generaci obyvatel města. Ačkoliv jsme zařízení primárně pro děti a mládež, velice rádi se potkáme i s vámi, rodiči, učiteli, obyvateli města i regionu. Naším společným zájmem jsou potřeby dětí a mladých lidí, kteří tráví svůj volný čas v Mnichově Hradišti. V tomto ohledu jediné vítáme domluvená setkání mimo otevírací hodiny. Neváhejte nás kontaktovat.

Klub je pro děti a mladé lidi otevřen v úterý a ve čtvrtek od 14 do 18 hodin. Ve středu a v pátek od 13 do 18 hodin nás můžete potkat v terénu v ulicích města, v případě potřeby nabízíme také prostor pro konzultace mezi čtyřma očima.

**Lucie, Kristýna, Adéla a Zdeněk,
Tým NZDM N klub Mn. Hradiště**

INZERCE

VYČISTÍME, UMYJEME, UKLIDÍME.

**Koberce/Sedačky/
Kočárky/Matrace/
Dětské sedačky/
Interiéry automobilů**

**Radiátory/Podlahy/
Okna/Dveře/Sanitu/
Parní i Uv sterilizace/
Kompletní úklid/**

www.cisteniuuklidzajicek.webmium.com

777138948

Zajicek Radim, radimzajicek@seznam.cz

POMOC SENIORŮM

DENNÍ CENTRUM
PRO SENIORY
JIZERA, z. s.

Denní centrum pro seniory JIZERA z.s. poskytuje dvě registrované sociální služby. Denní stacionář a Sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Je členem Asociace poskytovatelů sociálních služeb.

POTŘEBUJE VÁŠ ČLEN RODINY POMOC PŘI ZVLÁDÁNÍ BĚŽNÝCH DENNÍCH ÚKONŮ A S PÉČÍ O SVOU OSOBU?

JSTE PŘES DEN V PRÁCI, ALE ZÁROVEŇ NECHCETE TRVALE UMÍSTIT SVÉHO BLÍZKÉHO MIMO DOMOV?

NABÍZÍME MOŽNOST PEČUJÍCÍM RODINÁM POSTARAT SE O JEJICH BLÍZKÉ BĚHEM DNE S ODBORNOU PÉČÍ A PODPOROU.

Aktuálně poskytujeme seniorům mimo jiné také tyto služby:

- nákup a donášku potravin, drogerie a dalších věcí
- vyzvednutí léků v lékárně a pomoc se zařízením e-receptu
- pomoc s registrací na očkování proti COVID-19
- trénování paměti „cvičení na doma“, pracovní listy pro udržení v aktivní psychické kondici
- poradenství a sociální kontakt
- venčení psů, nákup krmiva pro domácí mazlíčky.

tel. 725 787 577 / Boleslavská 586, Bakov nad Jizerou / Družstevní 1451, Mnichovo Hradiště / www.dcjizera.cz

DNES SE PTÁ

Cílem rubriky DNES SE PTÁ je podpořit veřejnou debatu v Mnichově Hradišti a zprostředkovat občanům názory zastupitelů na aktuální témata.

Každý měsíc jedno politické uskupení, které má své zástupce v městském zastupitelstvu, položí otázku, na kterou následně vždy jeden zástupce za každou politickou stranu či hnutí odpoví. Každý měsíc tak čtenáře v tomto volebním období bude čekat zpravidla jedna otázka a čtyři odpovědi (za Žijeme pro Hradiště, ČSSD a SZ, ODS a ANO).

Příští měsíc se bude ptát ČSSD a SZ.

Žijeme pro Hradiště

Individuální automobilová doprava stéle narůstá a s ní i poptávka obyvatel po parkovacích místech. Veřejný prostor ve městě ale není nafukovací. Na úkor jakých ostatních ploch mají vznikat nová parkovací místa? Mají zelené plochy v moderním městě ustupovat požadavkům vlastníků automobilů, kteří nemají pro své plechové miláčky ustájení na vlastním pozemku?

Lenka Sosnovcová (ŽpH)

Představuji si ideální obraz města 21. století: Je v něm mnoho parků s herními prvky pro děti, pěších zón s lavičkami pro seniory a maminky s kočárky, síť cyklostezek s možností bezpečného parkování kol, menších obchodů nabízejících zejména lokální produkty, kaváren či restaurací lákajících ke společnému posezení na otevřených zahrádkách... Mobilitu potřebným zajišťují vyhrazená parkovací místa před úřady či jinými institucemi. Na okraji města se pak nachází několik velkých prodejen, k nimž samozřejmě patří rozsáhlé parkoviště.

Anebo to může vypadat takto: Celé centrum je jedna velká vybe-

tonovaná či vyasfaltovaná plocha na parkování – míst je tedy dost a mezi auty se jen ojedinele proplétají chodci či cyklisté statečně vzdorující pocitu ohrožení.

Pokud se vám má první vize líbí víc než ta druhá, je třeba k ní dodat následující: Naše právo koupit si tolik automobilů, na kolik máme, rozhodně negeneruje nárok na to, abychom s nimi zaparkovali ve veřejném prostoru kdekoli a kdykoli to potřebujeme. A opravdu „potřebujeme“ ve městě rozměrů Mnichova Hradiště jezdit na poštu či na úřad či vozit děti do školy i do školky autem? A když už je to pro nás praktičtější, nemůžeme zaparkovat tam, kde to je v pohodě možné, a k cíli dojít napří-

klad deset minut pěšky?

Ale abych odpověděla na aktuální otázku: Parkoviště mají vznikat na okraji měst, v centru ať zůstanou parky a zeleň. Dálnice a silnice patří automobilům – centra měst ale chodcům a cyklistům. Nechceme-li žít na parkovišti, musíme toto přimnout za své a přizpůsobit tomu svůj životní styl. Půjdem-li do práce a potom pro děti do školky pěšky, zabere nám to o něco víc času, ale cestou možná potkáme známé, koupíme čerstvé koláče, děti nám stihnou povyprávět o právě prožitém dni. Procházka navíc bude přínosem našemu zdraví. Pojďme ve městě žít, nejen jím projíždět.

Petr Havel (ODS)

Dané téma je jedním z palčivých, ale dost zásadních a důležitých problémů našeho města. Můj návrh řešení tohoto problému ovšem nebude pro některé čtenáře tím optimálním.

Doba, kdy automobil byl vzácností, je nenávratně pryč. Vlastnictví automobilu je dnes prakticky běžné. Lze ho pořídit od několika tisíc až po milionové částky. Záleží na tom, do jaké sociální skupiny kdo patří. Parkovací plocha, kterou tito „plechoví miláčci“ zabírají na veřejných místech a parkovištích, je vždy stejná a je jí stále méně. Většina občanů vyřešila problém parkování tím, že na svém pozemku vybudovala garáž, parkovací stání nebo se sružilo více lidí, kteří věc vyřešili zakoupením parcel pro výstavbu řadových garáží. Uvědomuji si, že všichni občané nežijí jen v rodinných domcích,

ale také v bytových domech a na sídlištích. Zde právě nastává problém.

Při této výstavbě nebylo počítáno s takovým nárůstem motorizace, parkovací plochy nestačí a parkuje se, kde se dá. Někdy i v zelených plochách. Pokud ti to občané očekávají, že se o ně město postará a parkovací plochy vybuduje z prostředků města, pak je to nespravedlivé k těm, kteří řešili parkování na své náklady. Navíc každý z nich chce parkovat co nejblíže svého bydliště, nejlépe před vchodem. Pochopitelně plochy pro dočasné parkování, jako je náměstí atd., jsou v režii města.

Naše město je hezky zelené a bylo by škoda z jeho zelených ploch natvrdo ukrajovat. Záchytná parkoviště jsou v daném případě nerealizovatelná. Řešením jsou parkovací domy, rezidenční placená místa na konkrétní SPZ. Nabízí se i vybudování parkovacích míst v zeleni

formou pojezdových zatravnovacích dlaždic nebo jiných prvků, které zajišťují propustnost dešťové vody a na pohled nenarušují zelené plochy. A teď jak zajistit financování...

Město navrhne koncepci, zajistí všechna vyjádření dotčených orgánů a administrativní projednání, ale na vlastní realizaci by se měla podílet bytová družstva, společenství vlastníků atd., pro které se parkovací plochy budou budovat, nebo v případě financování městem pak následným pronájmem parkovacích míst. Historicky nejsou města koncepčně řešena na rozmach automobilové dopravy, ale vše má řešení.

Třeba revitalizací sídlišť nebo jiných částí města se také vyřešilo mnoho problémů a já věřím, že i tento problém se do budoucna vyřeší ke spokojenosti všech občanů.

Jana Podzimková a Milan Macoun (ČSSD a SZ)

Ano, individuální automobilová doprava narůstá, v počtu osobních aut patříme ke světové špičce (v ČR je více než šest milionů aut, na tisíc obyvatel připadá 573 automobilů). Automobily se staly součástí moderního životního stylu a někdy i součástí nezbytnou. Není však možné veřejný prostor automobilům nadále podřizovat. Automobily současný dopravní koncept města krátkých vzdáleností, ve kterém jsou důležité cíle v urbanizovaném území dostupné do 15 minut pěší chůze, pouze doplňují.

Primárně bychom měli věnovat péči pěšímu pohybu a cyklistům a individuální přepravu autem po území našeho města minimalizovat. Pečlivě udržovat a mít kvalitní cest-

ní síť, doplnit ji zelení, mobiliářem (lavičky, stojany na kola). Zajistit komfortní, bezpečný a rychlý pohyb po městě pěšky a na kole tak, aby mohl reálně konkurovat individuální automobilové dopravě. Tím nároky na parkovací místa snižovat. Dostupnost k důležitým cílům je zásadní, pokud funguje v přímém, případně cyklistickém okruhu, není potřeba auta tolik řešit.

V případě krátkodobých obsluhovaných míst (možnost zajet autem na nákup a za službami) je vytváření dostatečných a kvalitních parkovacích prostorů v místech, která jsou pro ně vhodná, do jisté míry odpovědností veřejné správy a do veřejného prostoru by zakomponována být měla, aby město mohlo správně fungovat.

U rezidenčního parkování (možnost parkovat v místě, kde bydlím) se ale odpovědnost přelívá spíše ke konkrétním občanům (majitelům plechových miláčků) a není možné beze zbytku přenášet individuální problémy s tímto parkováním na správu města. Právní nárok na rezidenční parkování ve veřejném prostoru totiž neexistuje. Město by mělo být spíše jakýmsi koordinátorem a pomocníkem snah majitelů obytných budov problémy s parkováním řešit.

V obou případech však platí: potřeba vyššího počtu veřejných parkovacích ploch by měla být primárně řešena lepším, chytřejším a promyšlenějším uspořádáním města v prostoru i čase.

Jana Šťastná (ANO)

Jako ekoložka samozřejmě s ústupem zelených ploch na úkor parkovacích míst nesouhlasím. V mnoha případech lze ale vyřešit více parkovacích míst tím, že se zamyslíme nad stáním pro automobily. Příkladem je revitalizace ulice Jaselská, kde nemusela vzniknout stání souběžně s chodníkem, ale šikmo nebo dokonce kolmo k chodníku. Hned mohlo být parkovacích míst

výrazně více.

V zahraničí řeší už dlouho nedostatek parkovacích míst tak, že v ulici je chodník pouze po jedné straně a na druhé straně vzniknou opět parkovací místa kolmo k úzkému pruhu, kde byl předtím chodník. U chodníku pak vznikne buď cyklostezka nebo souběžné stání. V exponovaných městských aglomeracích se nebojí přistoupit k omezení počtu vozidel na rodinu. U nových

bytových domů je pak vyžadováno podzemní parkování. Co se týče výstavby nových rodinných domů, platí povinnost parkovat vlastní vozidlo/a na vlastním pozemku. Ulice je pak vyhrazena pouze pro velmi krátkodobá stání (například návštěvy) a tomu je přizpůsobena i šířka vozovky a parkování stíhává tak, aby bylo možné auta objíždět. V důsledku jde i o bezpečnější dopravu a umělé snížení rychlosti v zástavbě.

Společnost LIPRA PORK, a.s.

hledá na naše farmy ŘIDIČE/ÚDRŽBÁŘE

Požadujeme:

- ŘP sk. B, T, C,
- ochotu pracovat,
- technickou zdatnost,
- výuční list v technickém oboru,
- svářečský průkaz výhodou,
- flexibilitu, samostatnost a vysokou pracovní morálku.

Nabízíme:

- zázemí stabilní společnosti,
- zvýhodněné stravování,
- práce s moderním vozovým parkem,
- 5 týdnů dovolené

Za kvalitně odvedenou práci plat 23.000,- Kč + prémie a osobní ohodnocení (až 40%)

Kontakt:

Mgr. Radka Hladíková

Mail: liprapork@liprapork.cz

Tel. 601 122 151

Nástup možný ihned

NÁBYTEK HONZA

ZDRAVÉ SPANÍ BYTOVÝ NÁBYTEK

Autorizovaný prodejce firmy JELÍNEK Valašské Meziříčí

AKCE POSTEL bez DPH - pouze na prodejnách

Nábytku Honza
ul.I.Olbrachta 426
Mnichovo Hradiště
tel.326 771 027

Mladá Boleslav
tel.326 729 155
Václava Klementa 803

ESHOP – www.nabytek-honza.cz

KOMENTÁŘE A NÁZORY

Muzeum: vize, nebo utopie?

V minulém článku na téma zodpovědného hospodaření města, jsme se zamysleli nad majetkem, který se snadno může stát zátěží, kterou obec nedokáže v budoucnosti financovat. Tématem byla lávka přes dálnici D10. Dnes si zvolíme těžší kalibr, který může zahýbat ekonomikou provincionálního Mnichova Hradiště mnohem více. Tím tématem je vize vedení města přebudovat na svém náměstí Hotel U Hrozu na expozice městského muzea. Snaha vrátit muzeum po více než sedmdesáti letech zpět na náměstí se stala jednou z hlavních priorit dnešního vedení města, ale zatím jsme se setkali jen s prohlášeními, nebyla vypracována žádná studie proveditelnosti a klást otázky o ekonomické udržitelnosti je téma více než žádoucí. Bohužel je v našem městě opozice slabě zastoupena, a proto se podnikají kroky, které jsou z důvodů absence větší míry kontroly schvalovány jak na běžícím páse. Chybí ekonomické rozvahy a propočty budoucích provozních nákladů a finančního krytí této investice.

Nové prostory pro muzeum se hledají několik let, v jednu chvíli již bylo rozhodnuto, že záměrem je pře-

místění do budovy Klubu, ale náhlým rozhodnutím zastupitelstva se stal cílovým objektem hotel Hrozen. Tuto budovu se strategicky významnou polohou na náměstí převzalo město do svého vlastnictví v roce 2019, když předchozí majitel po několika neúspěšných pokusech prodat tuto vysloužilou a památkově chráněnou budovu, učinil vedení města nabídku k prodeji s argumentem, že v případě nezájmu nezbyde, než zde zřídit ubytovnu. Tímto chytrým postupem si původní vlastník přišel na cenu o 2 milióny vyšší, než byla jeho odhadovaná tržní cena. Můžeme dnes jen spekulovat, za kolik bylo možné objekt hotelu pořídit, kdyby město postupovalo jako zkušený realitní investor. Veřejnosti byl tento krok představen jako záchrana významné budovy na náměstí, byl městská kasa neplánovaně zhubla o 15 miliónů korun českých. Nikdo neposuzoval proveditelnost investičního záměru, nikdo se nezabýval detaily a rozpočty, bohužel dodnes neexistuje žádná zveřejněná studie proveditelnosti. Publikovaný záměr, zřídit zde městské muzeum lze z dnešního pohledu a dostupných informací považovat za stejně tak utopistický, jako zařídit

v létě veřejné kluziště na nedalekém Žabakoru.

Muzea nejsou zdrojem příjmů malých měst, jako je Mnichovo Hradiště, muzea nemají popularitu a bojují o každého návštěvníka, o to více je potřeba zvažovat ekonomiku jejich provozu. Návštěvnost muzejních zařízení je ovlivněna velikostí města a jeho turistickou atraktivností, počtem expozic a výstav, otevírací dobou muzea i mimo hlavní sezónu. Mnichovohradištské muzeum mělo za posledních deset let roční návštěvnost v rozpětí 2.000 až 5.300 návštěvníků za rok, to je velmi neuspokojivé v porovnání s jinými srovnatelnými expozicemi i v porovnání s návštěvností zámku. Rozpočty muzeí by měly být adekvátní jejich návštěvnosti a rozpočtu jejich zřizovatele v našem případě města. Nedostatek finančních prostředků, relativně nízká návštěvnost města Mnichovo Hradiště a změna způsobu trávení volného času návštěvníků regionu, jejich příklon ke sportovním a turistickým aktivitám a současně zájem o pasivní zábavu a digitální zdroje informací, kladou větší nároky na vlastní nabídku programu a marketing, než na provoz expozice samotné. Prvořadým cílem musí být stanovení základního směřování městského muzea v následujících letech a to je důležitější než otázka Atraktivita umístění muzea v areálu zámku, jehož roční návštěvnost okolo 20 tisíc návštěvníků je důležitým potenciálem, neboť areál valdštejského zámku je stále hlavním magnetem našeho města. Muzeum je pamětová regionální instituce, která zajišťuje kvalitní a odbornou péči o sbírky, jejich prezentaci v rámci expozic a výstav a zároveň může být i významným aktérem regionálního rozvoje a cestovního ruchu, pokud se podaří spojit síly.

Od roku 1951 sídlí městské muzeum ve II. patře státního zámku Mnichovo Hradiště. Výroční zprávy muzea opakovaně hovoří o nevyhovujících podmínkách a nízké návštěvnosti, nedostatku prostor jak pro depozitáře, tak pro vlastní práci. Nevhodné umístění ve II. patře, požadavky a přísná bezpečnostní pravidla NPÚ a správy zámku, které provoz muzea komplikují. Ideální není údajně ani docházková vzdálenost z místních škol. Je ale setrvaní muzea na zámku skutečně bez-

perspektivní? Obecně je škoda, že není snaha o rozvoj spolupráce se zástupci správy NPÚ a naopak se tváříme, jakoby zámek pomalu přestal existovat, přestože zámecké fotografie město tak s oblibou používá při prezentacích Mnichova Hradiště. Dříve se zde konaly Valdštejské Vánoce nebo Valdštejské zahradní slavnosti, tento společenský život v zámeckých zahradách současné vedení města přestěhovalo k radnici. Při jednáních vedení města v průběhu let se správou NPÚ byla zvažována a rozpočtově rozpracována varianta přemístění městského muzea v rámci objektu zámku, muzeum by tak mohlo zůstat v honosných prostorách Valdštejského zámku a současně by mohlo vyřešit své provozní nedostatky. Tuto existující, ale méně prezentovanou alternativu, která je ekonomicky nesrovnatelně zajímavá, by stálo za to promyslet a projednat. Jedná se o přemístění městského muzea z 2. patra levého křídla zámku do jeho přízemí, které je cca o 180 metrů čtverečních větší, než aktuálních 564 metrů čtverečních. Současně se jedná o variantu s bezbariérovým přístupem pro návštěvníky, oddělením prostor muzea

od zámeckých, přinese samostatný vstup pro pracovníky muzea. Tím nejpodstatnějším argumentem je ekonomická stránka projektu.

Pokud budeme srovnávat odhady investičních záměrů pro muzeum v rekonstruovaném hotelu Hrozen a stěhování do přízemí zámku, je varianta Hrozen několikanásobně náročnější na investice. Rekonstrukce zámeckého archivu by proti tomu stála pouze šest miliónů a navíc by si muzeum tuto investici mohlo na zámku lidově řečeno odbydlet. Provozní náklady hotelu Hrozen také nebudou nízké.

Je potřeba se ptát, jak vysoká bude dotace z městského rozpočtu na jednu vstupenku do muzea? Jak hodnotná je celá sbírka, ve vši účtě k jejímu odkazu, a je rozumné, abychom investovali tolik desítek miliónů do jejího provozu. Vždyť tyto sbírky v minulosti vznikaly z iniciativy nadšenců a dobrovolníků, co by oni řekli na dnešní nehospodárné rozhodování?

Jiří Kurzveil

Za zdravé ovzduší

Se zájmem jsem si v Kamelotu přečetla články, pojednávající o hospodaření s odpady v našem městě. Zastupitelstvo tomuto tématu tentokrát věnovalo adekvátní pozornost a mnohé, dosud nevyřešené, vysvětlilo. Nutno předeslat, že jsem čekala více reakcí obyvatel na zvýšení poplatků a snížení frekvence svozů.

Odpadové hospodářství se zkrátka stalo fenoménem konzumní doby a pro vedení měst a obcí velkým oříškem: jak vybalancovat nárůst odpadu se vzrůstajícími cenami za jejich shromažďování, svoz, třídění, recyklaci, likvidaci. A také přitom mít na paměti, aby to místní občané tolik nebolelo. Je také chvilohodné, že lidé si mohou zadarmo zapůjčit navíc popelnice na biodpad, papír či plast. Ocenit lze i více velkoobjemových kontejnerů na směsný odpad. Potud se město s tímto dilematem vyrovnalo, jak nejlíp umělo. Zvýšení poplatků o stovku lze pochopit a přijmout. Vždyť v některých městech došlo ke zvýšení o několik set korun.

Ale 14denní intervaly ve svozu směsného odpadu v popelnících lze akceptovat už méně. Ptala jsem se známých z různých měst a obcí

a mohu říci, že většina po takové frekvenci nesáhla, jen několik obcí okolo.

Problém vidím v tom, že se hlavní pozornost věnovala pouze hmotnosti a množství směsného odpadu, které se vejde do popelnic. Avšak upozadilo se zdravotní a hygienické hledisko, a to právě v době koronavirové pandemie, kdy platí přísnější hygienický režim. Mám tím na mysli zejména letní měsíce, kdy se popelnice budou dva týdny vyhřívat v horkém vzduchu či přímo opékat na slunci.

Dosud mám totiž před očima kuře, které jsem v jednom horkém létě zapomněla v troubě. Když jsem se po deseti dnech vrátila, nestačila jsem se divit: to kuře se hýbalo. Tedy hýbali jím bílí vypasení červi.

Protože většinu odpadu třídíme, v popelnících převládá zbytky jídel a potravin v hnilobném procesu, rozkládající se maso, kosti z vývarů, znečištěné obaly, pleny, ale i věci kontaminované, infekční, například použité roušky, respirátory, obvazy, ženské hygienické pomůcky, inkontinenční prostředky, a to vše třeba v žáru slunce dlouhých 14 dní. Při-

čemž platí, že takové materiály by měly být skladovány co nejkratší dobu. Hygienikům by se to nelíbilo.

Takovéto odpady v létě budou přitahovat krysy, potkany, mouchy či jinou havěť. Přibude plastů v podobě igelitových sáčků, do kterých by se tyto kontaminované obsahy měly zabalit. Popelnice budou páchnout a přibude znečištěné ovzduší. A také víc choroboplodných zárodků, vzroste riziko možných infekcí či nemocí.

Nejen já bych se přimlouvala za to, aby zastupitelstvo právě z těchto důvodů ještě jednou přehodnotilo své rozhodnutí, zvážilo i toto hledisko a v letních měsících zkrátilo svozový interval směsného odpadu ze 14 dnů na 7denní. A pokud to z finančních či provozních důvodů nelze, tak zda by aspoň umožnilo občanům v letních měsících zkrátit intervaly mezi svozy směsného odpadu na 7denní, s tím, že si za to připlatí. Prakticky by se jednalo o dva až čtyři svozy navíc.

Myslím, že by nám nemělo být lhostejné, v jakém ovzduší žijeme a jaký je vzduch, který dýcháme.

Zora Drozdová

Rok proher a ztrát

Dne 14. března 2020 byl vyhlášen boj proti nebezpečnému covidovému vetřelci. Vláda zpřísnila protiepidemická opatření, zavedla nouzový stav, karanténu, restriktce. Dočasně vypnula ekonomiku, školství, kulturu, většinový provoz této země. Více či méně ovlivnila chod naprosté většiny domácností.

V živém přenosu jsme sledovali fungování či selhávání vládních opatření, přibývajících tragické osudy, obdivuhodný zápas lékařů, sester, zdravotníků, vojáků a dobrovolníků. K neradostné situaci přispívali i někteří občané, nákazu bagatelizovali či nedodržovali proticovidová opatření. Zmatek na straně veřejnosti způsobila i zcela odlišná veřejná prohlášení známých osobností.

Do života mnohých se vloudil strach, stres, obavy o blízké. Finační propady podnikatelů a neutěšená situace ve školství se stupňovaly.

První fázi boje jsme sice ustáli, další už méně. Lockdowny, chybné cílená opatření, často špatně komunikované i zbytečně zpolitizované,

rozkolísaly a citelně narušily fungování společnosti. Delší či kratší období střídajících se nouzových restriktcí navíc provázela nepřehlednost a chaotičnost.

Roční bilance je tristní: koronavirus oficiálně zasáhl víc než milion spoluobčanů. Onemocněl plus minus každý desátý člověk. Celkový počet obětí překonal v polovině února 18 tisíc a dále roste. To je jako počet obyvatel našeho města a Lysé nad Labem dohromady. Ekonomika se ocitla v rozvalu, stát se topí v dluzích. Covidová situace se ani po roce nelepší, naopak se šíří daleko agresivnější „britská“ mutace viru.

Nemálo z Hradišťáků denně sleduje aktuální internetové covidové mapy s počty nakažených v regionu. Jakási tichá pošta supljuje validní informace o covidu v našem městě. Tak se například dozvíte i o kuriózních situacích, kdy žena nutila manžela nosit roušky doma a ještě je mnit nebo jak z velké rodiny se nenakazil pouze nejstarší člen...

Místo roušek jsou na řadě respi-

rátory. Aby účinně bránily nákaze, musí těsně přiléhat k tvářím a při dýchání se „nafukovat“. I ústenky si prošly vývojem, vzpomeňme třeba na hororové postavy tzv. morových doktorů s dlouhými zobáky ve středověku. I za cenu velkých ztrát lidstvo pandemií vždy přežilo a přežije i tuto.

Oprávněnou naději se staly vakcíny. I zde však došlo k selháním s množstvím vakcín, jejich dodávkami a přerozdělováním. Vakcinace už by měla být v plném proudu. Co když se zmutovaný „britský“ virus extrémně plošně rozjede a napadne dosud neproočkované ohrožené skupiny obyvatel, a nejen je?

Boj proti koronaviru se stal celosvětovou prioritou. Masové očkování a testování a k tomu účinné léky by měly nákazu zvládnout. Kdy však dojde ke konci pandemie a jaké veletyče mezitím budeme muset ustát, je otázka pro dělskou Pýthii.

Zora Drozdová

Letos v černu si připomeneme památku šlechtice Václava Budovce z Budova

Vítejte na interaktivní hodině dějepisu a logického myšlení. V naší truhlářské dílně už připravujeme do dřeva vypalovaný obraz rytíře, který budete mít možnost skládat z pohyblivých destiček letos v červnu na vzpomínkové akci, na níž nás pozve místní muzeum. Letos je tomu totiž právě 400 let, co kat Mydlář ukončil na Staroměstském náměstí v Praze život Václava Budovce z Budova a s ním životy dalších 26 představitelů českého stavovského povstání, je proto vhodné si tohoto výjimečného šlechtice připomenout.

Dana Nováková,
Jednota bratrská

INZERCE

RUČNÍ ŽEHLENÍ PRÁDLA

V nově zařízené provozovně v Bakově nad Jizerou nabízím
ruční žehlení prádla pro soukromé osoby, firmy,
školy a dětské skupiny.

Příjem a výdej zakázek:
PO – ČT
7:00 – 10:00 14:00 – 17:00
PÁ
ZAVŘENO

Provozovna:
Smetanova 528
294 01 Bakov nad Jizerou

 **ZEHLÍNE
RUČNĚ**
www.zehlimerucne.cz
tel.: 728 642 314

HISTORIE

„Vzpomínka“ na Jana Švermu

V letošním roce uplyne již 120 let od narození Jana Švermy. Ač může každý z vás, čtenářů, mít na jeho působení jiný názor (v této souvislosti si pokládám otázku, kdo z nás je natolik kompetentní a seznámen s jeho veřejnou a politickou činností, aby dokázal zhodnotit jeho roli v novodobých dějinách našeho národa), všichni se musíme shodnout na tom, že Jan Šverma patří mezi významné osobnosti spjaté s naším městem. Proto považujeme za důležité si toto výročí připomenout. Přemýšleli jsme, jakou zvolit formu, a nakonec jsme se rozhodli (se souhlasem autorky) uveřejnit vzpomínku Švermovy vnučky JUDr. Bedřišky Kopoldové. Text byl otištěn ve sborníku Od Ještěda k Troskám v roce 2014.

Na úvod stručná fakta – pro mladší generaci možná nové informace, pro starší jen oživení známých skutečností.

Jan Šverma se narodil v Mnichově Hradišti 23. března 1901 do rodiny místního advokáta JUDr. Antonína Švermy, váženého občana a pozdějšího starosty města. Rodina bydlela v domě dědečka, Ing. Jana Hendrycha, v dnešní Palackého ulici čp. 38. Po předčasné smrti otce se matka s dětmi přestěhovala do Prahy. Zde Jan Šverma absolvoval gymnázium a studoval právnickou fakultu. Už na počátku 20. let se zapojil do komunistického hnutí, ve 30. letech se stal členem vedení komunistické strany, šéfredaktorem Rudého práva a poslancem parlamentu. Angažoval se v protifašistickém hnutí, zasloužil se o to, že komunisté podpořili kandidaturu Edvarda Beneše na prezidenta Československé republiky. Po okupaci Československa odešel do emigrace, působil ve Francii a poté v Moskvě, kde se významně podílel na rozhlasovém vysílání do okupované vlasti. Po vypuknutí Slovenského národního povstání byl vyslán na povstalecké území. Při ústupu povstalců zemřel dne 10. listopadu 1944 při přechodu hory Chabenec. V roce 1945 se hony v Mnichově Hradišti státní pohřeb, při němž byly ostatky Jana Švermy uloženy do rodinné hrobky Hendrychových a Švermových na místním hřbitově.

Připomeňme ještě, že manželka Jana Švermy, Marie Švermová, byla po druhé světové válce také poslankyní parlamentu a členkou ÚV KSČ, patřila k nejužšímu vedení KSČ (členka předsednictva a zástupce generálního tajemníka). V 50. letech byla ve vykonstruovaném procesu odsouzena na doživotí, ve vězení strávila více než pět let, propuštěna byla v roce 1956 a později plně rehabilitována. V roce 1968 se zapojila do obrodného procesu, spolu s mnoha dalšími předválečnými členy KSČ podpořila nové vedení a zúčastnila se mnoha besed a setkání. V době normalizace v 70. letech byla z KSČ znovu vyloučena, v té době podpořovala mnohé tehdy pronásledované a vězněné disidenty a v roce 1976 se stala jednou z prvních signatářů Charty 77.

Dcera Jana Švermy Jiřina, která byla s rodiči za války v SSSR, vstoupila v roce 1943 do čs. vojenské jednotky, kde byla zařazena jako spojačka. Zúčastnila se všech bojů od Kyjeva až po Dukelský průsmyk. V jednotce se seznámila se svým budoucím manželem Bedřichem Kopoldem, který byl v 50. letech rovněž více než pět let vězněn po odsouzení ve vykonstruovaném procesu.

Narodily se jim dvě děti, dcera Bedřiška a syn Jan, který tragicky

Jan Šverma je pochován na zdejší hřbitově v rodinné hrobce, která prochází sérií oprav. Žádná vzpomínková akce se tak na tomto místě letos neuskuteční.

zahynul v roce 1970.

„Není lehké psát o někom, koho znáte jenom z vyprávění, knih, novinových článků a filmů (i když je to váš dědeček) a s nímž jste se (vzhledem k několikaletému rozdílu mezi jeho úmrtím a vaším narozením) nikdy nesetkali. A i když ho znáte z vyprávění jeho nejbližších – v mém případě manželky a dcery – a také trochu jako „čítankového hrdinu“, chcete si vytvořit svůj názor a nechcete opakovat jen to, co už bylo o něm napsáno.

V roce 2014 jsem se zúčastnila, zcela soukromě, oslav 70. výročí Slovenského národního povstání v Banské Bystrici, prošla si podrobně Muzeum SNP a byla i na dalších místech, kde tehdy Jan Šverma pobýval. Prošla jsem si také velkou část cesty, kterou potom, po ústupu z Banské Bystrice, spolu s dalšími šel – z Donoval na Chabenec, odkud se on už nevrátil. Tam v těch místech a pomocí popisů událostí před 70 lety a vzpomínek pamětníků jsem se snažila si představit, jaký vlastně byl a co o něm vím.

Moje první vzpomínky jsou hodně spojeny s Mnichovým Hradištěm, kam jsem už jako malá jezdila s mámou a bratrem na hřbitov vždy v listopadu, na výročí jeho úmrtí. Jezdili jsme tam i v nelehkých dobách, kdy jsme byli s mámou a bratrem sami (táta a babička byli v té době vězněni na základě vykonstruovaných obvinění), ale v tuto dobu máma chtěla v Hradišti na hřbitově vždy být, svého otce vzpomenout a my jsme byli s ní, i když jsme ještě v té době moc nechápali, proč tam jezdíme. Do Hradiště jsme jezdili autobusem nebo vlakem, jak to s dvěma malými dětmi šlo, šli jsme na hřbitov a potom většinou k Marii Helwigové, vyhlášené kuchařce, kde byl oběd, a která se s námi, ani v dobách ne moc dobrých, nepřestala stýkat.

Později, když už byl táta a ba-

bička doma, jsme jezdili do Hradiště častěji a také doma se o Janu Švermovi více mluvilo, i když po jejich návratu domů bylo tolik nových událostí a zážitků. Hlavně jsme konečně začali žít jako celá rodina. Postupně jsem začala chápat, v jakém vztahu byl k mámě a babičce a co pro ně jeho ztráta znamenala (neměla jsem ani dědečka z druhé, tátovy strany, ten zemřel ještě před válkou, měla jsem ale pradědečka, otce Marie Švermové, se kterým jsem se často setkávala a který mně tak dědečky trochu nahrazoval). Z toho, co jsem o Janu Švermovi slyšela a s jakou úctou se o něm mluvilo, jsem pochopila, že to byl člověk výjimečný.

Později, když už mně bylo 14 nebo 15 let, jsem se zúčastňovala i oficiálních akcí a setkávala se v Hradišti i se zástupci města a dalších organizací. V 70. letech, kdy byl Jan Šverma ve „foru“ a oslav se zúčastňovali i mnozí státní činitelé, jsem měla možnost se s nimi také setkat. Sledovala jsem, jak se připravovala pamětní síň Jana Švermy v Hradišti a jak se rodiče přitom hodně angažovali, ale Šverma byl pro mě stále jen spíše čítankový hrdina, o kterém jsme se učili ve škole. Už jako dospělá jsem potom zažila stavění a odhalování jeho pomníků v Praze a Mnichově Hradišti, ale také později jejich bourání.

Až postupně, hlavně z vyprávění babičky Marie Švermové, která s námi žila, se kterou jsem měla hodně blízký vztah a která vyprávěla o jejich běžném životě, o zážitcích z dovolených, cest ap., jsem si o něm utvářela obraz o člověku jako takovém. A až mnohem později, když jsem si četla deník mojí mámy (bohužel až po její smrti), který si psala už jako dvanáctiletá a kde popisuje, ze svého pohledu, jak žili, jsem pochopila, že přes všechnu angažovanost rodičů žili jako běžná rodina se svými starostmi. I z toho deníku je možné vypožorovat, že vztahy mezi

nimi byly opravdu moc hezké a také že Jan Šverma nebyl žádný suchar a jenom politik a novinář.

Z jejího deníčku vybírám: „Lední 1935: Dnes je neděle. Byli jsme venku odpoledne a k večeru jsme šli s tátou a mámou k Prouskům. Ani jsem nevěděla, že náš táta umí vykládat karty. Vykládal tetě, mámě, té, že ujede s cizím prachatým pánem, to by byla legrace. Potom vyložil Jirkovi, Honzovi a mně. Mně vyložil, že s někým ujeďu a ten mi zase ujeďe a já budu bez peněz. Tu mně dá nějaký pán prachy, ale bude z toho velký škandál. Tu pro mě v mojí největší tísní přijede tatíček a odveze mě domů, kde budeme spolu šťastně žít.“

Takových vzpomínek je v deníčku více – o tom, jak chodili do divadla, do kina, na výlety – ukazují Švermu jako tatů, který měl svoji rodinu velmi rád. V roce 1938 museli z ČSR odejít (mámě v té době bylo 15 let) a další události jsou už známy.

Často se objevovaly a někdy ještě objevují úvahy o tom, jak by to s Janem Švermou asi dopadlo v 50. letech a kde by jako jeden z nejbližších spolupracovníků Klementa Gottwalda byl. Na to si netroufám odpovědět, historie nezná kdyby, pro mě zůstává čistým člověkem z masa a kostí, který politiku dělal nezištně, svým ideálům věřil a byl ochoten pro ně mnoho obětovat. Byl to však člověk vzdělaný a přemýšlivý, který si držel vlastní názor, a šlo mu především o dobro lidí. Nespokojoval se s jednoduchým řešením, hledal podstatu věcí i spravedlnost, byl solidární se slabšími – to, myslím, bylo pro něho důležité. Byl rád ve víru dění, nebál se nebezpečných situací, ať to bylo ještě v Československu, při jeho cestě přes Balkán do Moskvy, v samotné Moskvě za války, tak i na Slovensku během povstání.

Když jsem procházela v Nízkých Tatrách cestu, po které povstalci šli, oni tehdy v mnohem horších podmínkách, snažila jsem se si mnoho věcí o něm vybavit a uvědomit. A také jsem dodatečně pochopila, jakou ztrátou byla jeho smrt pro jeho nejbližší a jak těžko se s tím smířovali. A jak jim osud nepřál. Vždyť máma byla v čs. jednotce v SSSR, která šla na podzim roku 1944 na pomoc povstání, a moc se těšila, že se tam s tátou setká. Bohužel, události v Karpatsko-dukelské operaci se vyvíjely jinak a k jejich setkání už nikdy nedošlo...

Mrzí mě, když se historie často vykládá účelově. Před 50 lety, v roce 1964, při oslavách povstání dostal Jan Šverma in memoriam titul Národního hrdiny a byl oslavován. V roce 2014 při oslavách ho zmínil jen prezident Miloš Zeman, ani v muzeu o něm mnoho není a povstání se dnes vykládá zase jinak. Věřím, že historici dojdou časem k objektivnímu hodnocení a neopomenou ty, kteří se ho zúčastnili a měli v něm svůj podíl, ať byli z kterékoliv části politického spektra. Jen tak se můžeme z historie učit.

Jan Šverma byl ve školách vzpomínán hlavně v souvislosti se slovenským povstáním. On byl ale také poslanec, novinář, angažoval se v protifašistickém hnutí na konci 30. let, za války zůstal jako jeden z mála v Moskvě, odkud zajišťoval rozhlasové vysílání a psal zprávy. To vše by nemělo být zapomenuto.“

Beruna Kopoldová, vnučka Jana Švermy
(autorkou úvodu je Jana Dumková, Muzeum města Mn. Hradiště)

Drogista Stanislav Česák (1921–2001)

Letos 5. března je tomu přesně 100 let od narození Stanislava Česáka, který od 50. do 80. let působil v Mnichově Hradišti jako drogist. Nejprve v budově dnešního květinářství vedle pošty, poté v dnešní drogérii Jasmin v jižní části náměstí. Pocházel z okresu Hradec Králové, ale v Mnichově Hradišti prožil většinu produktivního života a celé stáří. Znalí jej zde snad všichni jeho vrstevníci. A dodnes na něj vzpomínají i lidé o dvě generace mladší, kteří v drogérii nakupovali v dětství. Mnozí mají v paměti také jeho ženu Alenu. Ta v prodejně pracovala jako pokladní.

Stanislav Česák se narodil 5. března 1921 v Sobětuši čp. 15. Pocházel z rodiny rolníka. Po absolvování měšťanské chlapecké školy v Nechanicích odešel do Prahy, aby se vyučil drogistou. V hlavním městě bydlel u svého strýce, bankovního úředníka Antonína Česáka ve Vilímovské ulici. Od roku 1937 do roku 1939 chodil do dvouleté odborné pokračovací školy pro živnost drogistickou při První státní československé průmyslové škole v Praze. Jako praktikant pracoval od ledna 1937 do dubna 1938 u Ludmily Kozákové (později provdané Boháčkové) v Kouřimské ulici, od dubna 1938 do ledna 1940 v Lucemburské ulici u Jaroslava Farského. Praktikantskou zkoušku vykonal 23. ledna 1940 s chvalitebným prospěchem.

V roce 1945 se zúčastnil bojů o rozhlas, ale o svých zážitcích z těchto dní později odmítal mluvit. V Praze se také krátce věnoval ochotnickému divadlu. 26. prosince 1945 se v chrámu Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech oženil s úřednicí Jiřinou Grossertovou. Manželství však nemělo dlouhého trvání. Jiřina Česáková zemřela 7. května 1946 v pražské Nemocnici Alžběteček ve věku pouhých 24 let na zánět pobřišnice.

Od roku 1945 do roku 1951 pracoval v drogérii v Krásné Lípě, kde se seznámil se svou druhou ženou Alenou, rozenou Hovorkovou. Oženil se s ní 3. srpna 1947 v Mladé Boleslavi. 1. února 1949 se manželům Česákovým narodila v Rumburku první dcera Alena.

Stěhování do Mnichova Hradiště

Na začátku 50. let dostal Stanislav Česák možnost jít dělat vedoucího drogérie buď do Vratislavic, nebo do Mnichova Hradiště. A vybral si právě naše město. Zde 1. července 1951 převzal vedení drogérie v domě čp. 238 na náměstí po soukromníkovi Františku Kolomazníkově. Manželé Kolomazníkoví v té době stále bydleli v prvním patře domu a paní Kolomazníková nechala mladou rodinu bydlet v jedné místnosti. Vnučky Kolomazníkových Alena a Zdeňka byly ve stejném věku jako malá Alena, takže z děvčat se rychle staly kamarádky.

V roce 1955 koupili Česákoví od Milady Klosové, rozené Ševčíkové, dům čp. 485 v Husově ulici za kupní cenu 40 tisíc Kčs. V domě dodnes žijí Česákoví potomci.

Roku 1960 se manželům Česákovým narodila druhá dcera Jana. V tomtéž roce probíhala rekonstrukce domů čp. 279 a 280 na náměstí, ze kterých se pak na dvě desítky let stalo další Česákovovo působiště. V čp. 280 byla samotná drogérie, v čp. 279 sklad. Později byl objekt rozdělen na samostatné provozovny. Paradoxem je, že od roku 2020 jsou v obou čp. drogérie, avšak s různými provozovateli.

Velkým koníčkem Stanislava Česáka bylo houbaření. Byl zvyklý velmi brzy vstávat, a tak když v osm hodin ráno otvíral obchod, mnohdy už měl za sebou výlet do lesa a nasbíraný košík hub. Houbařil zejména v lesích okolo Klokočky.

K Česákoví od 70. let až do sklonku jeho života neodmyslitelně patřil hnědozelený automobil Wartburg Tourist. Někteří pamětníci si možná ještě vzpomenou na vůz DKV, se kterým jezdil v 60. letech.

V roce 1981 Stanislav Česák odešel do důchodu a mohl se naplno věnovat svým koníčkům a vnučatům. Nadále s manželkou jezdili na houby a udržovali společenské kontakty s lidmi ve městě. S mnoha vrstevníky se vzájemně navštěvovali. Po roce 1989 byl pro svou oblíbenost několikrát osloven ke kandidatuře do městského zastupitelstva, veškeré nabídky však odmítal. Zůstával celý život politicky neutrální. Jeho klidná a nekonfliktní povaha mu v dobrém slova smyslu umožňovala „vyjít s každým“. ...12

Rodný dům Jana Švermy v Palackého ulici kolem roku 1910.

Mnichovo Hradiště

9. 8. - 13. 8. 2021

AS Josefa Hrona

8 - 16:30 hod

Cena 3.590 Kč

Registrace na www.kempvitezuz.cz

Partner kempu:

INZERCE

HBPO Czech s.r.o.
 Nákladní 275
 295 01 Mnichovo Hradiště

Montáž frontendových modulů

HRADIŠTÁCI, NEZTRÁCEJTE SVŮJ VOLNÝ ČAS A PENÍZE DOJÍŽDĚNÍM, PRACUJTE U NÁS V MNICHOVĚ HRADIŠTI !

Aktuálně nabízíme pozici:
MONTÁŽNÍ DĚLNÍK a SKLADNÍK – ŘIDIČ VZV
 - po zapracování až 34.200,-CZK + další benefity

Email: Mnichovo.Hradiste@hbpogroup.com
 Telefon: 326 770 112

INZERCE

Nový způsob proplácení

Drogista Stanislav Česák (1921–2001)

...dokončení ze strany 11

Stanislav Česák byl až do posledních měsíců života společensky aktivní a sužovaly ho jen mírné zdravotní problémy, přiměřené věku. Zemřel náhle 29. srpna 2001 v raních hodinách doma v kruhu svých nejbližších.

V Mnichově Hradišti dodnes na Stanislava Česáka pamětníci vzpomínají jako na dobrosrdečného člověka, šprýmaře a výborného prodávče, odborníka ve svém oboru i „obchodníka“. Doba, která ohraničovala Česákův produktivní věk, obchodnictví v pravém smyslu sice nepřála, on však v sobě nepřel ducha první republiky, pevně do sebe vtisknutého během učňovských let. Snad nebude přehnané jeho srovnání s postavou papírníka Cyrila Putičky v podání Vlasty Buriana z legendárního filmu Zlaté dno.

Dcery Stanislava Česáka Alena Kyselová a Jana Nováková dodnes žijí v Mnichově Hradišti, stejně jako

Z oslavy 80. narozenin v březnu roku 2001.

většina z jeho pěti vnoučat a sedmi pravnoučat.

Použité fotografie pocházejí z rodinného archivu a sbírky Jana Doudy. Za spolupráci děkuji Janě Dumkové z muzea a Zdeňku Rychlému z městského úřadu.

Výzva pro čtenáře: Pokud poznáte osoby, které jsou zachycené se Stanislavem Česákem na fotografiích, ozvěte se, prosím, na telefonní číslo 724 700 656 nebo na e-mail petr-novak@post-cz.

Petr Novák,
vnuk Stanislava Česáka

Z vojenského cvičení. Druhý zleva Karel Hnídek st., vpravo Stanislav Česák.

Poznáte osoby na fotografiích? Autor článku bude rád, pokud mu je pomůžete identifikovat.

INZERCE

RIZIKOVÉ KÁCENÍ VÝŠKOVÉ PRÁCE

Kácení, údržba a řez stromů stromolezeckou technikou

605 975 353

Inzerce v Kamelotu

Chcete v Kamelotu inzerovat, a oslovit tak každý měsíc 3500 mnichovohradištských domácností? Vaši inzerci uvítáme. Stačí si připravit inzertní podklad a oslovit Ing. Danu Stránskou (dana.stranska@mnhradiste.cz) z městského úřadu. Konkrétní cenové podmínky i podmínky inzerování naleznete v sekci Kamelot na webu města.

Při navázání dlouhodobé spolupráce dostane inzerent slevu z plné ceny. Stejně jako v případě jiných příspěvků, i pro inzerci platí uzávěrka vždy 15. den v měsíci. V případě březnového čísla je tedy uzávěrka 15. února. (red)

Kamelot: zpravodaj města Mnichovo Hradiště

zapsán do evidence periodického tisku
 Reg. č.: MK ČR E 19893

číslo 2/2021, náklad 4070 ks

vychází 1. března 2021 jako měsíčník vydává město Mnichovo Hradiště, Masarykovo náměstí 1, 295 21 Mnichovo Hradiště IČ: 00238309
 Šéfredaktor: Mgr. Martin Weiss

telefon: 606 635 289,
 email: kamelot@mnhradiste.cz

Zdravotní programy 2021

Požádejte si o příspěvky pro Vaše zdraví!

- › Kdykoliv během roku, s doklady ne staršími 3 měsíci
- › Nově můžete žádat i elektronicky
- › Proplácíme pouze bezhotovostně na Váš účet

Příspěvky proplácíme do 30. 11. 2021, v určených případech až do 20. 1. 2022.

Bližší podmínky na www.zpskoda.cz

Přidejte se k nám do 31. 3. 2021

Registrace jednoduše v pár krocích on-line na

www.pojistovnamehosrdce.cz

